

(สำเนา)
เลขรับ ๑๗๘๘๐/๒๕๖๓ วันที่ ๒ ธ.ค. ๒๕๖๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๓๘๔๕๓

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๕๔
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทชัย จันทร์เพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

ณัฐรา พิมพ์
รักษาการ
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๓) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ เพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)
 - (๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๔)
 - (๗) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๕ (๑))
 - (๘) กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐/๑)
 - (๙) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ (เพิ่มมาตรา ๕๗ วรรคสาม)

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญาดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
และเพื่อให้การเป็นไปตามสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกที่ประเทศไทย
จะเข้าเป็นภาคี ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การโฆษณา” และ “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้เป็นสื่อกลางเพื่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ตหรือเพื่อให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ และให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือบุคคลอื่นหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายใช้บริการหรือไม่ก็ตาม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในสื่อดิจิทัล ๓ มิติ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ
 มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ ของหมวด ๑ ลิขสิทธิ์
 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“ส่วนที่ ๗

ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ

มาตรา ๔๓/๑ ผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์
 อันเนื่องมาจากการให้บริการของตน ต้องเป็นผู้ให้บริการที่ได้ประกาศมาตรการยกเลิกการให้บริการ
 แก่ผู้ใช้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจนและได้ปฏิบัติตามมาตรการนั้น

การยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
 วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓/๒ ผู้ให้บริการที่จะได้รับการยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑
 ต้องให้บริการในลักษณะหนึ่งลักษณะใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้น
 โดยอัตโนมัติ โดยไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการส่งผ่านหรือเลือกผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ และไม่ได้เปลี่ยนแปลง
 เนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น

(๒) เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา
 ของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ไม่แทรกแซงการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งาน
 ของผู้ใช้บริการ และมีระบบที่ทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

(๓) รับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่ามิใช่ข้อมูลคอมพิวเตอร์
 ที่ละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ตนให้บริการ และได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์
 ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระงับการเข้าถึง
 ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับการแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

(๔) สืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ต โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุ
 อันควรรู้ว่ามิใช่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และได้นำแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูล
 คอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระงับ
 การเข้าถึงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับ
 การแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น

มาตรา ๔๓/๓ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อว่ามี การละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบ
 หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๒ (๓) หรือ (๔) เจ้าของลิขสิทธิ์อาจแจ้งไปยัง
 ผู้ให้บริการ และเมื่อผู้ให้บริการได้รับแจ้ง ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้น
 โดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากระบบ
 หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อ
 ของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ชักช้า

เมื่อผู้ให้บริการได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ให้บริการแจ้งไปยังผู้ใช้บริการ
 ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้โอกาสในการโต้แย้ง และให้ผู้ให้บริการที่ดำเนินการ
 โดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

การแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓/๔ ผู้ให้บริการซึ่งได้รับแจ้งตามมาตรา ๔๓/๓ วรรคสอง มีสิทธิโต้แย้ง
ไปยังผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการซึ่งได้รับคำโต้แย้งตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งสำเนาคำโต้แย้งไปยัง
เจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็ว พร้อมแจ้งว่าจะนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อ
ของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือยุติการระงับ
การเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว
เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้ง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์
หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์
ของผู้ให้บริการ หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อ
ของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวภายในสิบห้าวัน เว้นแต่ผู้ให้บริการได้รับแจ้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์
ว่าได้ยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ให้บริการ

การโต้แย้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓/๕ ผู้ใดแจ้งหรือโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่า
ข้อมูลดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อ
ของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากหรือนำกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ
หรือระงับหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูล
คอมพิวเตอร์ดังกล่าว ผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการแจ้งหรือการโต้แย้ง
อันเป็นเท็จนั้น”

มาตรา ๔๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ และมาตรา ๔๓/๑
มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ ของส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิด
ของผู้ให้บริการ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓/๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓/๔ การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลทำให้มาตรการทางเทคโนโลยี
ที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๕๓/๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ ของหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

“มาตรา ๕๓/๖ ผู้ใดให้บริการ ผลิตภัณฑ์ หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล หรือโดยส่งเสริมการขายว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์นั้นสามารถทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิด มาตรการทางเทคโนโลยี

มาตรา ๕๓/๗ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

(๒) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน

มาตรา ๕๓/๘ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี

(๑) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น

(๒) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยผู้กระทำต้องได้มาซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย และได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว

(๓) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความมั่นคงปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี

(๔) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติหรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่
ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง
กรรมการขึ้นใหม่”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามมาตรา ๕๓/๑
หรือมาตรา ๕๓/๒ หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๕๓/๔ หรือมาตรา ๕๓/๖
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๕ มิให้นำบทบัญญัติเรื่องอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย
ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับงานภาพถ่ายที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์
สิ้นสุดลงแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๖ บรรดาคดีหรือการดำเนินการใด ๆ ที่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๒/๓
ไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุด ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อรัฐสภา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อให้เป็นไปตามสนธิสัญญาดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและเป็นไปตามแนวทางสากล โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๓) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ เพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓)
- (๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้การทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๔)
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓/๕ (๑))
- (๘) กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซิงบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐/๑)

(๙) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ (เพิ่มมาตรา ๕๗ วรรคสาม)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

เจ้าของลิขสิทธิ์ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ย่อมมีแรงจูงใจให้มีการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ เพิ่มพูนผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม สร้างความเจริญในด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ อีกทั้งการปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการโดยการสร้างกลไกความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ให้บริการในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตจะช่วยให้การแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจบนอินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์ในประเทศให้สามารถผลิตและพัฒนาผลงานใหม่ ๆ มากขึ้น มีความก้าวหน้าทางศิลปะ วิทยาการ และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยมีอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นกลไกในการขับเคลื่อนได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยมีระบบการบริหารจัดการลิขสิทธิ์ที่เป็นสากลจะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับภาคธุรกิจและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยยุคดิจิทัล สอดคล้องกับนโยบาย “ประเทศไทย ๔.๐” ของรัฐบาล

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ กับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและเพื่อให้การเป็นไปตามสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคี ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“การโฆษณา” หมายความว่า การนำเสนอจำลองของงานไม่ว่าในรูปหรือลักษณะอย่างใดที่สร้างขึ้นโดยความยินยอมของผู้สร้างสรรค์ ออกจำหน่าย โดยสำเนาจำลองนั้นมีปรากฏต่อสาธารณชนเป็นจำนวนมากพอสมควรตามสภาพของงานนั้น แต่ทั้งนี้ไม่หมายความรวมถึง การแสดงหรือการทำให้ปรากฏซึ่งนาฏกรรม ดนตรีกรรม หรือภาพยนตร์ การบรรยายหรือการปาฐกถา ซึ่งวรรณกรรม การแพร่เสียงแพร่ภาพเกี่ยวกับงานใด การนำศิลปกรรมออกแสดง และการก่อสร้างงานสถาปัตยกรรม</p> <p>“ข้อมูลการบริหารสิทธิ” หมายความว่า ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงผู้สร้างสรรค์ งานสร้างสรรค์ นักแสดง การแสดง เจ้าของลิขสิทธิ์ หรือระยะเวลาและเงื่อนไขการใช้งานอันมีลิขสิทธิ์ ตลอดจนจนวนเลขหรือรหัสแทนข้อมูลดังกล่าว โดยข้อมูลเช่นว่านี้ติดอยู่หรือปรากฏเกี่ยวข้องกับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันเทิงการแสดง</p> <p>ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และ “ผู้ใช้บริการ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การโฆษณา” และ “ข้อมูลการบริหารสิทธิ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้เป็นสื่อกลางเพื่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือเพื่อให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ และให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว ผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ และผู้ให้บริการสืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือบุคคลอื่น หรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น</p> <p>“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ</p>

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ ฯลฯ “มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ออกแบบมาเพื่อป้องกันการทำซ้ำหรือควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง โดยเทคโนโลยีเช่นว่านี้ได้นำมาใช้กับงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดงนั้นมีประสิทธิภาพ ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า เทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิ่งบันทึกการแสดง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ”</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ชัดเจนและสอดคล้องกับแนวทางสากล</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ ฯลฯ “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” หมายความว่า การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ฯลฯ ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>ยกเลิกและนำไปกำหนดในมาตราที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน</p>
<p>มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก</p>	<p>มาตรา ๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๑ ลิขสิทธิ์ในโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียงหรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพ ให้มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก”</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายเพื่อการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty)</p>
<p>มาตรา ๓๒/๓ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่ามีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์อาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ผู้ให้บริการ หมายความว่า (๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ตหรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่นโดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเองหรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<p>ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการโดยใช้กระบวนการความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ให้บริการ และผู้ใช้บริการ เพื่อให้การระงับการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยกำหนดไว้ในส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ</p>

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น</p> <p>คำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องมีรายละเอียดโดยชัดแจ้งซึ่งข้อมูลหลักฐาน และคำขอบังคับ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการ</p> <p>(๒) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๓) งานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๔) กระบวนการสืบทราบ วันและเวลาที่พบการกระทำ และการกระทำหรือพฤติกรรม ตลอดทั้งหลักฐานเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๕) ความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p>(๖) คำขอบังคับให้ผู้ให้บริการนำงานที่ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับการละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยวิธีอื่นใด</p> <p>เมื่อศาลได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลทำการไต่สวน หากศาลเห็นว่าคำร้องมีรายละเอียดครบถ้วนตามวรรคสาม และมีเหตุจำเป็นที่ศาลสมควรจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องนั้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด โดยคำสั่งศาลให้บังคับผู้ให้บริการได้ทันที แล้วแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ให้บริการทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีเช่นนี้ ให้เจ้าของลิขสิทธิ์ดำเนินคดีต่อผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ภายในระยะเวลาที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์</p> <p>ในกรณีที่ผู้ให้บริการมิใช่ผู้ควบคุม ริเริ่ม หรือสั่งการ ให้มีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และผู้ให้บริการนั้นได้ดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่แล้ว ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งและหลังจากคำสั่งศาลเป็นอันสิ้นสุดแล้ว</p>		

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามคำสั่งศาลตามวรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และ มาตรา ๔๓/๕ ของหมวด ๑ ลิขสิทธิ์ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p style="text-align: center;">“ส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๔๓/๑ ผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์อันเนื่องมาจากการให้บริการของตน ต้องเป็นผู้ให้บริการที่ได้ประกาศมาตรการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจนและได้ปฏิบัติตามมาตรการนั้น</p> <p>การยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๔๓/๒ ผู้ให้บริการที่จะได้รับการยกเว้นความรับผิดตามมาตรา ๔๓/๑ ต้องให้บริการในลักษณะหนึ่งลักษณะใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นสื่อกลางส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ โดยไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มการส่งผ่านหรือเลือกผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์ และไม่ได้เปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น</p> <p>(๒) เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ไม่แทรกแซงการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งานของผู้ใช้บริการ และมีระบบที่ทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ</p> <p>(๓) รับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ตนให้บริการ และได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับการแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น</p>	<p>เพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ</p> <p>กำหนดหน้าที่ของผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิด</p> <p>กำหนดลักษณะการให้บริการของผู้ให้บริการที่จะได้รับยกเว้นความรับผิด</p>

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>(๔) สืบค้นแหล่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ต โดยไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และได้นำแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระงับการเข้าถึงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ชักช้าเมื่อได้รู้หรือได้รับการแจ้งถึงการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น</p> <p>มาตรา ๔๓/๓ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อว่ามี การละเมิดลิขสิทธิ์บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๒ (๓) หรือ (๔) เจ้าของลิขสิทธิ์อาจแจ้งไปยังผู้ให้บริการ และเมื่อผู้ให้บริการได้รับแจ้ง ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว โดยไม่ชักช้า</p> <p>เมื่อผู้ให้บริการได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ให้บริการแจ้งไปยังผู้ใช้บริการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้โอกาสในการโต้แย้ง และให้ผู้ให้บริการที่ดำเนินการโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง</p> <p>การแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๔๓/๔ ผู้ใช้บริการซึ่งได้รับแจ้งตามมาตรา ๔๓/๓ วรรคสอง มีสิทธิโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการ</p> <p>ผู้ให้บริการซึ่งได้รับคำโต้แย้งตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งสำเนาคำโต้แย้งไปยังเจ้าของลิขสิทธิ์โดยเร็ว พร้อมแจ้งว่าจะนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น กลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้ง</p> <p>เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น กลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ภายในสิบห้าวัน เว้นแต่ผู้ให้บริการได้รับแจ้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าได้ยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ให้บริการ</p>	<p>กำหนดหน้าที่ของผู้ให้บริการที่จะต้องดำเนินการเมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์กรณีมีการละเมิดลิขสิทธิ์เกิดขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ตนให้บริการ</p> <p>กำหนดหน้าที่ของผู้ให้บริการเมื่อได้รับการโต้แย้งจากผู้ให้บริการ</p>

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๓ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๓ มาตรา ๓๒/๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๕๓/๔ การหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีหรือการให้บริการเพื่อก่อให้เกิดการหลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีโดยรู้อยู่แล้วว่าการกระทำนั้นอาจจูงใจหรือก่อให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดง ให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p>	<p>การได้แก่ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๔๓/๕ ผู้ใดแจ้งหรือโต้แย้งไปยังผู้ให้บริการโดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นออกจากหรือนำกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการแจ้งหรือการโต้แย้งอันเป็นเท็จนั้น”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๓ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ของส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ และมาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ และมาตรา ๔๓/๕ ของส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓/๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๓/๔ การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี”</p>	<p>กำหนดให้ชัดเจนว่าผู้แจ้งหรือโต้แย้งด้วยข้อมูลที่เป็นเท็จต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นด้วย</p> <p>แก้ไขให้สอดคล้องกับการเพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ</p> <p>กำหนดให้เฉพาะการทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p>

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๓/๕ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ มีให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>(๑) การกระทำนั้นจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์</p> <p> ฯลฯ</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๕๓/๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๑) การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๖ มาตรา ๕๓/๗ และมาตรา ๕๓/๘ ของหมวด ๒/๑ ข้อมูลการบริหารสิทธิและมาตรการทางเทคโนโลยี แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘</p> <p>“มาตรา ๕๓/๖ ผู้ใดให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล หรือโดยส่งเสริมการขายว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์นั้นสามารถทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>มาตรา ๕๓/๗ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้คุ้มครองสิทธิไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มีให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>(๑) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น</p> <p>(๒) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน</p>	<p>กำหนดให้การยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตาม (๑) จะต้องกระทำต่องานอันมีลิขสิทธิ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ใช้เพื่อทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล หรือส่งเสริมการขายว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์นั้นทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล เป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีกับบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ใช้ในการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อคุ้มครองสิทธิ</p>

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว</p>	<p>มาตรา ๕๓/๘ การกระทำตามมาตรา ๕๓/๖ เพื่อให้ผู้อื่นนำไปใช้ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีที่ใช้ควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผล ในกรณีดังต่อไปนี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี</p> <p>(๑) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบที่จำเป็นของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการใช้งานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น</p> <p>(๒) เพื่อประโยชน์แห่งการวิจัย วิเคราะห์ และหาข้อบกพร่องของเทคโนโลยีการเข้ารหัส โดยผู้กระทำต้องได้มาซึ่งงานหรือสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมายและได้ใช้ความพยายามโดยสุจริตในการขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์แล้ว</p> <p>(๓) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการทดสอบ ตรวจสอบ หรือแก้ไขระบบความมั่นคงปลอดภัยของคอมพิวเตอร์ ของระบบคอมพิวเตอร์ หรือของเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยได้รับอนุญาตจากเจ้าของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วแต่กรณี</p> <p>(๔) เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย การอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือวัตถุประสงค์อื่นในทำนองเดียวกัน”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗</p> <p>“เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่”</p>	<p>กำหนดข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีแก่บริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ใช้ในการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึง</p> <p>กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่</p>

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๗๐/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามมาตรา ๕๓/๑ หรือมาตรา ๕๓/๒ หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๕๓/๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๗๐/๑ ผู้ใดกระทำการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิตามมาตรา ๕๓/๑ หรือมาตรา ๕๓/๒ หรือละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๕๓/๔ หรือมาตรา ๕๓/๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๕ มิให้นำบทบัญญัติเรื่องอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์งานภาพถ่ายที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับงานภาพถ่ายที่อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์สิ้นสุดลงแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๑๖ บรรดาคดีหรือการดำเนินการใด ๆ ที่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๒/๓ ไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุดให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการเพิ่มมาตรา ๕๓/๖ และยกเลิกการกำหนดอัตราโทษขั้นต่ำ</p> <p>กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับการแก้ไขอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์งานภาพถ่าย</p> <p>กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับบรรดาคดีหรือการดำเนินการใด ๆ ที่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๓๒/๓ ไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่ถึงที่สุด</p>

รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

หน่วยงานของรัฐผู้เสนอร่างกฎหมาย กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในด้านที่ ๑ การเพิ่มความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ และสอดคล้องกับสถานการณ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งสอดคล้องกับกลไกการส่งเสริมและสนับสนุนการนำความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตามมาตรา ๒๕๘ ฉ. (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และภารกิจตาม IP Roadmap ๒๐ ปี: สู่ไทยแลนด์ ๔.๐ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิรูประบบทรัพย์สินทางปัญญาของไทย

ส่วนที่ ๑

เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และผลกระทบของปัญหา

๑.๑ ปัญหาคืออะไร สาเหตุของปัญหาคืออะไร และผลกระทบของปัญหาคืออะไร

ปัญหาและสาเหตุของปัญหา

(๑) หลังจากที่พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลบังคับใช้ พบว่า มีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับใช้บทบัญญัติข้อจำกัดความรับผิดชอบของผู้ให้บริการหลายประการ อาทิ ผู้ให้บริการไม่สามารถดำเนินการตามคำสั่งศาลที่ให้นำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์เนื่องจากเซิร์ฟเวอร์ที่พบบางตัวอยู่ต่างประเทศ หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ไม่สามารถติดต่อผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ภายในระยะเวลาที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรืองานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ เนื่องจากไม่สามารถหาตัวผู้กระทำละเมิดได้ เป็นต้น

(๒) เนื่องจากประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) ซึ่งสนธิสัญญาดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับการคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล และแม้ว่าในปี ๒๕๕๘ จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลิขสิทธิ์มาแล้ว ๒ ครั้ง โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัล แต่การแก้ไขดังกล่าวไม่ได้เป็นการแก้ไขเพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาฯ จึงทำให้ยังคงมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับข้อบทของสนธิสัญญาดังกล่าว

(๓) ปัจจุบันกฎหมายลิขสิทธิ์กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี โดยไม่ได้กำหนดว่า เมื่อครบกำหนดตามวาระ หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิชั้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับตำแหน่งใหม่เข้ารับหน้าที่ ประกอบกับต้องใช้ระยะเวลาช่วงหนึ่งในการเสนอแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี จึงส่งผลให้การดำเนินงานของคณะกรรมการลิขสิทธิ์ไม่ต่อเนื่อง

ผลกระทบของปัญหา

(๑) หากไม่แก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการที่มีอยู่เดิม จะทำให้ปัญหาการบังคับใช้มาตรา ๓๒/๓ ไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตยังคงอยู่ และทำให้เจ้าของสิทธิไม่สามารถปกป้องงานอันมีลิขสิทธิ์ของตนได้อย่างสมบูรณ์ อีกทั้ง ผู้ให้บริการจะไม่สามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดชอบตามกฎหมายมาใช้ได้เช่นกัน

(๒) หากไม่แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัล เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) ประเทศไทย จะไม่สามารถสมัครเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาได้ เนื่องจากยังคงมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับข้อบทของสนธิสัญญาดังกล่าว

(๓) หากไม่แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ จะทำให้ปัญหาความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินงานของคณะกรรมการลิขสิทธิ์ไม่ได้รับการแก้ไข

๑.๒ เหตุใดรัฐจึงควรแทรกแซงในเรื่องนี้

การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยวิธีการทางนิติบัญญัติโดยการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้สมบูรณ์ ทันสมัย และสอดคล้องกับหลักสากลมากยิ่งขึ้น

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซง

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการแทรกแซงคืออะไร

(๑) เพื่อให้บทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการสามารถบังคับใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ สร้างความมั่นใจแก่ผู้ให้บริการว่าจะสามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการขึ้นอ้างได้หากได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด และสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ในการดำเนินธุรกิจบนโลกออนไลน์ว่าจะมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนำงานละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ได้ทันทั่วทั้ง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์แพร่หลายและขยายวงกว้างออกไปอันเนื่องมาจากความรวดเร็วของการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ให้บริการในการส่งเสริมบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนสื่ออินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นในการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ และวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง

(๒) เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) เพื่อยกระดับการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทย สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ประกอบการและนักลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์

(๓) เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการลิขสิทธิ์เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

๓. การแก้ปัญหาในปัจจุบัน

๓.๑ วิธีการแก้ปัญหาที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันคืออะไร

๓.๒ ต่างประเทศแก้ปัญหาอย่างไร (ถ้ามี) และการดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมกับสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร

สำหรับการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ต หลายๆ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สิงคโปร์ และเกาหลี ได้มีการนำกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) มาใช้ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวเป็นการกำหนดขั้นตอนในการให้เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถส่งหนังสือแจ้งเตือน (Notice) ไปยังผู้ให้บริการได้โดยตรง เพื่อผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์หรือเครือข่ายของตน (Takedown) ได้อย่างทันท่วงที โดยไม่ต้องยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลมีคำสั่ง เพื่อให้สามารถยับยั้งการละเมิดได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และมีการกำหนดให้ผู้ให้บริการซึ่งถูกกล่าวอ้างว่าละเมิดลิขสิทธิ์สามารถโต้แย้งการนำงานออกจากระบบได้ หากเห็นว่างานที่ตนนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการไม่ใช่งานที่สร้างขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า กระบวนการดังกล่าวอาศัยความร่วมมือของภาคเอกชนด้วยกันเอง โดยไม่ต้องมีระบบศาลเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับสังคมไทยที่ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น อีกทั้ง ปัญหาดังกล่าวต้องอาศัยวิธีการที่สามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างรวดเร็วและทันที เพื่อบรรเทาความเสียหายให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ อีกทั้งผู้ให้บริการที่ดำเนินการตามกระบวนการแจ้งเตือนและนำออกตามที่กฎหมายกำหนดจะสามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการได้ ดังนั้น มีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการที่มีอยู่เดิมในมาตรา ๓๒/๓

นอกจากนี้ เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) เพื่อยกระดับการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลประเทศต่างๆ ที่ประสงค์จะเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาดังกล่าวต้องแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับข้อบทของสนธิสัญญา เพื่อปฏิบัติตามพันธกรณี ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องขยายอายุความคุ้มครองงานภาพถ่ายให้เทียบเท่ากับระยะเวลาขั้นต่ำที่สนธิสัญญาดังกล่าวกำหนดไว้ นอกจากนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีนั้น จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับบริการผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ในหลายๆ ประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย และสิงคโปร์ ได้นำมาใช้ บทบัญญัติที่กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีและกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษ มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในสังคมไทยเนื่องจากในประเทศไทยยังคงมีการให้บริการการผลิต การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลอยู่มาก ดังนั้น การกำหนดบทบัญญัติดังกล่าวไว้ในกฎหมายลิขสิทธิ์จะทำให้ประเทศไทยสามารถจัดการกับปัญหาการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์และผู้สร้างสรรค์ว่าผลงานที่ตนสร้างสรรค์ขึ้นจะได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล

๔. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแล้ว

ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบแล้ว

๕. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างกฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร
กฎหมายลิขสิทธิ์เป็นกฎหมายเฉพาะ จึงไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๖. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๖.๑ กฎหมายนี้จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ หรือก่อให้เกิดหน้าที่หรือภาระอะไรแก่ใครบ้าง

- สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินถูกจำกัด เนื่องจากการขยายอายุความคุ้มครองงานภาพถ่ายทำให้บุคคลทั่วไปสามารถแสวงหาประโยชน์จากงานภาพถ่ายนั้นได้มากขึ้นกว่าเดิม แต่การจำกัดสิทธินั้นเป็นการจำกัดสิทธิเท่าที่จำเป็นเพื่อให้อายุการคุ้มครองงานภาพถ่ายสอดคล้องกับขอบทของสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty) ที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคี

- เสรีภาพในการประกอบอาชีพและดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการที่เคยดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์หรือให้บริการที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลถูกจำกัด เนื่องจากการกำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีทำให้ผู้ประกอบการที่เคยดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์หรือให้บริการในลักษณะดังกล่าวไม่สามารถดำเนินธุรกิจเช่นนั้นได้อีก

- เสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูลถูกจำกัด เนื่องจากผู้ให้บริการจะต้องนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ได้รับแจ้งว่าเป็นข้อมูลที่ละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายของตน ทำให้ประชาชนอาจไม่สามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ได้อีก แต่การจำกัดดังกล่าวเป็นไปโดยจำเป็นเพราะข้อมูลที่ถูกปิดกั้นหรือนำออกจากระบบคอมพิวเตอร์เป็นข้อมูลที่ละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นและเป็นข้อมูลที่ผิดกฎหมาย

๖.๒ มีมาตรการป้องกัน แก้ไข คุ้มครอง หรือเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตาม ๖.๑ อย่างไร

๖.๓ กฎหมายนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศ สังคม หรือประชาชนอย่างไร

การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัล จะช่วยแก้ไขปัญหากลุ่มละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตได้ดียิ่งขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจบนสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์ในประเทศให้สามารถผลิตและพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ใหม่ๆ ออกมามากขึ้น เกิดความก้าวหน้าทางศิลปวิทยาการ และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยมีอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เป็นกลไกในการขับเคลื่อนได้อย่างยั่งยืน โดยประชาชนที่อยู่ในฐานะผู้สร้างสรรค์ผลงานลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เนื่องจากจะมีโอกาสได้รับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนจากการใช้งานลิขสิทธิ์ตามที่สมควรจะได้รับ ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดการสร้างสรรคผลงานใหม่ๆ เพิ่มพูนผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม สร้างความเจริญในด้านศิลปวัฒนธรรมของประเทศ

นอกจากนี้ ในเว็บไซต์ที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่จะมีภาพหรือคำโฆษณาที่ไม่เหมาะสม เช่น การพนัน ภาพลามกอนาจาร ซึ่งเป็นอันตรายต่อสังคมและนำไปสู่อาชญากรรมประเภทอื่น หากมีกฎหมายลิขสิทธิ์ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะจัดการปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตได้ดีแล้ว ยังสามารถช่วยบรรเทาปัญหาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการดำรงชีวิตของประชาชนอีกด้วย

๗. ความพร้อมและต้นทุนของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๗.๑ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๗.๒ มีแนวทางและระยะเวลาเตรียมการในการปฏิบัติตามหรือบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกหรือลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการหรือไม่

กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะดำเนินการจัดทำร่างอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ร่างอนุบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับในวันเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติฯ โดยจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาจัดทำร่างอนุบัญญัตินี้ดังกล่าว เพื่อการดำเนินการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

๗.๓ มีแนวทางและระยะเวลาในการสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะจัดประชุม/สัมมนาเผยแพร่สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และจะจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ในช่องทางต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา และศูนย์ข้อมูลข่าวสารของกรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

๗.๔ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะต้องใช้ในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายในระยะ ๓ ปีแรก เป็นจำนวนบาท อัตราค่าจ้างที่ต้องใช้.....อัตรา อัตราค่าจ้างที่มีอยู่แล้ว.....อัตรา อัตราค่าจ้างที่ต้องเพิ่มขึ้นอัตรา

๘. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๘.๑ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

ผลกระทบเชิงบวก

การยกระดับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ การค้า สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อที่จะรองรับนโยบาย “ประเทศไทย ๔.๐” ของรัฐบาลและเตรียมความพร้อมของประเทศในการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) โดยการปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ เช่น การแก้ไขเพิ่มเติมอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ การกำหนดให้การทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีสำหรับควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นความผิดฐานละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี และการกำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีและกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดชอบสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษ จะส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจในเชิงบวกหลายประการ ได้แก่

๑) การส่งเสริมการสร้างสรรคและเพิ่มพูนงานด้านศิลปวัฒนธรรม

การขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจาก “ระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้นหรือห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก” เป็น “ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย” จะส่งผลกระทบต่อเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายเนื่องจากได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในระยะเวลายาวนานขึ้น ทำให้เจ้าของ

ลิขสิทธิ์และทายาทสามารถหาผลประโยชน์จากผลงานภาพถ่ายนั้นได้นานขึ้น นอกจากนี้ การกำหนดให้ การให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิต ภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล เป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีและกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้ง บทกำหนดโทษ จะสร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์และผู้สร้างสรรค์ว่าผลงานที่ตนสร้างสรรค์ขึ้นจะได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัล ซึ่งการยกระดับความคุ้มครองดังกล่าว เป็นปัจจัยสำคัญที่จะสร้างแรงจูงใจให้ผู้สร้างสรรค์ผลิตงานลิขสิทธิ์ใหม่ ๆ ซึ่งถือเป็นผลงานที่ส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

๒) การส่งเสริมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

การสร้างสมดุลระหว่างสิทธิของเจ้าของงานดิจิทัลคอนเทนต์กับหน้าที่และความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญสำหรับการสร้างความเข้มแข็งและการเติบโตของเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมภาพยนตร์ อุตสาหกรรมเพลง อุตสาหกรรมเกม และอุตสาหกรรมแอนิเมชัน ล้วนเป็นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่มีพื้นฐานมาจากงานลิขสิทธิ์ หากผู้สร้างสรรค์ผลงานมีความมั่นใจว่าจะได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพียงพอในการดำเนินธุรกิจบนสื่อออนไลน์ จะสร้างแรงจูงใจให้เกิดการสร้างสรรคผลงานใหม่ ๆ และเกิดการพัฒนาศิลปะวิทยาการได้อย่างต่อเนื่องสืบไป

๓) การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและดึงดูดการลงทุนในประเทศ

การวางกรอบกฎหมายเพื่อการแข่งขันที่เป็นธรรมในตลาดการค้าบริการงานโลกดิจิทัล เช่น การให้ความคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีที่เจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้สร้างสรรค์นำมาใช้คุ้มครองงานลิขสิทธิ์ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้สร้างสรรค์ในประเทศให้สามารถผลิตและพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ออกมามากขึ้น โดยจะทำให้ผู้สร้างสรรค์กล้าที่จะเผยแพร่งานลิขสิทธิ์ของตนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นด้วย อีกทั้ง สร้างความมั่นใจว่าจะได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ทั้งในและต่างประเทศอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม นอกจากนี้ การพัฒนากฎหมายให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ถือเป็น การแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของประเทศไทยที่จะให้ความคุ้มครองผู้สร้างสรรค์ทั่วโลก ด้วยมาตรฐานสากลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ด้วย

๔) การคุ้มครองเจ้าของลิขสิทธิ์ชาวไทยในต่างประเทศ

หากประเทศไทยเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) เจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับความคุ้มครองงานลิขสิทธิ์อย่างเต็มที่ในประเทศที่เป็นภาคีสถิติสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงการติดต่อสื่อสารไปทั่วโลก และเป็นแหล่งรวมงานลิขสิทธิ์ที่ใหญ่ที่สุดที่ประชาชนทั่วทุกมุมโลกสามารถเข้าถึง บริโภค และใช้ประโยชน์ จากงานลิขสิทธิ์ได้อย่างกว้างขวางไร้พรมแดน

๕) การสร้างบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนอินเทอร์เน็ต

การแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะเสริมสร้างบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนอินเทอร์เน็ตและส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจและสังคมในเชิงบวก เนื่องจากระบบการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) เป็นระบบที่อาศัยความร่วมมือระหว่างเอกชนด้วยกันในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์โดยไม่ต้องอาศัยการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐ และไม่มีกระบวนการทางศาลเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีความมั่นใจ ในการดำเนินธุรกิจบนโลกออนไลน์ว่าจะมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งการละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างทัน่วงที ทั้งนี้ กระบวนการที่กำหนดไว้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้สร้างภาระให้แก่ผู้ให้บริการเกินสมควร

เนื่องจากกำหนดเงื่อนไขและหน้าที่ของผู้ให้บริการไว้อย่างชัดเจนตามรูปแบบของการให้บริการ ทำให้ผู้ให้บริการทราบว่าตนมีขอบเขตหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการแค่ไหน เพียงใด และมีความมั่นใจว่าหากได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วจะสามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดตามกฎหมายขึ้นอ้างได้ ซึ่งจะสร้างแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ให้บริการในการส่งเสริมบรรยากาศการค้าที่เป็นธรรมบนสื่ออินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยนวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญาและวางรากฐานเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง

ผลกระทบเชิงลบ

ร่างบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมกฎหมายให้รองรับการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) อาจส่งผลกระทบในเชิงลบกับบุคคลเพียงบางกลุ่ม เช่น ผู้ที่ประสงค์จะใช้งานสร้างสรรค์ที่หมดอายุความคุ้มครองหรือตกเป็นสมบัติสาธารณะเนื่องจากไม่ต้องการเสียค่าตอบแทนการใช้งานลิขสิทธิ์ และผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล

การขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจาก “ระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้นหรือห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก” เป็น “ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย” ทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์และทายาทสามารถหาผลประโยชน์จากผลงานภาพถ่ายนั้นได้นานขึ้น ขณะเดียวกัน ระยะเวลาที่งานภาพถ่ายจะตกเป็นสมบัติสาธารณะ (Public domain) ที่สาธารณชนจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยอิสระจะยาวนานขึ้นเช่นกัน

นอกจากนี้ การเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องความผิดเกี่ยวกับการให้บริการ ผลิต ขาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลอาจส่งผลให้ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจดังกล่าวต้องปรับตัวและเลิกประกอบอาชีพดังกล่าว โดยต้องเปลี่ยนไปประกอบธุรกิจประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ผิดกฎหมายแทน

สำหรับประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการนั้น กระบวนการที่กำหนดไว้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้สร้างภาระให้แก่ผู้ให้บริการเกินสมควรเนื่องจากกำหนดเงื่อนไขและหน้าที่ของผู้ให้บริการไว้อย่างชัดเจนตามรูปแบบของการให้บริการ ทำให้ผู้ให้บริการทราบว่าตนมีขอบเขตหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการแค่ไหน เพียงใด และมีความมั่นใจว่าหากได้ดำเนินการดังกล่าวแล้วจะสามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดตามกฎหมายขึ้นอ้างได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการต้องเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามระบบการแจ้งเตือนและนำออก โดยต้องมีการประกาศมาตรการการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำไว้อย่างชัดเจนและได้ปฏิบัติตามมาตรการนั้น และดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดเพื่อที่จะสามารถยกข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการขึ้นอ้างได้

๘.๒ ผลกระทบต่อสังคม

ปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไข การยกระดับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจ การค้า สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป จะบรรเทาปัญหาดังกล่าวได้เป็นอย่างดี หนึ่งในผลกระทบที่เห็นได้ชัด คือ ประชาชนที่อยู่ในฐานะผู้สร้างสรรค์ ผลงานลิขสิทธิ์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์ย่อมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เนื่องจากผู้สร้างสรรค์หรือเจ้าของลิขสิทธิ์จะได้รับผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนจากการใช้งานลิขสิทธิ์ตามที่พวกเขาสมควรได้รับ ซึ่งจะสร้างแรงจูงใจให้มี

การสร้างสรรคผลงานใหม่ๆ เพิ่มพูนผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม สร้างความเจริญให้แก่คลังงานวรรณคดี นาฏกรรม ดนตรี และอื่น ๆ ซึ่งถือเป็นการพัฒนาวัฒนธรรมของชาติอีกทางหนึ่งอันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม อีกทั้ง ส่งผลต่อความก้าวหน้าทางวิทยาการและเศรษฐกิจของประเทศ

จากผลการวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการโฆษณาความเสี่ยงสูงที่มีต่อค่านิยมของสังคมไทย: บทบาทของเว็บไซต์ละเมิดลิขสิทธิ์” ของ Mr. Paul Watters จากมหาวิทยาลัย Massey ประเทศนิวซีแลนด์ พบว่า ในเว็บไซต์ที่มีการละเมิดลิขสิทธิ์ของไทยปรากฏโฆษณาที่เป็นความเสี่ยงสูงต่อผู้ใช้บริการจำนวนมาก เช่น โฆษณาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมทางเพศ ภาพยนตร์ลามกอนาจารและการจำหน่ายยาเพิ่มสมรรถนะทางเพศ ร้อยละ ๖๒.๒ และโฆษณาเกี่ยวกับการพนัน ร้อยละ ๑๖.๐๕ เป็นต้น ซึ่งขัดแย้งกับค่านิยมที่พึงงามของสังคมไทย ทำลายความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมที่ดีของสังคมออนไลน์ ดังนั้น หากมีกฎหมายลิขสิทธิ์ที่มีประสิทธิภาพ นอกจากจะจัดการปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ได้ดีแล้ว ยังอาจช่วยบรรเทาปัญหาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของประชาชน เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการติดพนันของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กและเยาวชน หรือแม้กระทั่งปัญหาเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และการคุกคามทางเพศอีกด้วย ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นประชาชนทุกเพศทุกวัย จะอยู่ในสภาพแวดล้อมสังคมออนไลน์ที่ดีขึ้น และห่างไกลจากความเสี่ยงในการเข้าไปพัวพันกับปัญหาต่างๆ ช่างต้น

๘.๓ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

๘.๔ ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ส่วนที่ ๒

เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ
การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

๙. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาต

ไม่มีการใช้ระบบอนุญาตในร่างพระราชบัญญัตินี้

๑๐. เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบคณะกรรมการ

ไม่มีการแก้ไขระบบคณะกรรมการ หากแต่เพิ่มบทบัญญัติเพื่อให้การทำหน้าที่ของกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

๑๑. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดโทษอาญา

ยังคงกำหนดให้มีโทษอาญาเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการที่ใช้บังคับในปัจจุบัน

๑๒. เหตุผลความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ *ทศพล*

(นายทศพล ทังสุบุตร)

อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

วัน/เดือน/ปีที่จัดทำ *๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓*

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมทรัพย์สินทางปัญญา

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางแววดาว ดำรงผล

ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

โทร. ๐-๒๕๕๗-๕๑๙๑

อีเมล : legaldipo๙@gmail.com

หลักฐานการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์(ฉบับที่..) พ.ศ.
ในเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา
(เริ่มเผยแพร่ในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๑)

The screenshot shows a web browser window with the URL www.ipthailand.go.th/th/dip-law-2/item/เผยแพรสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น-ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์-ฉบับที่-พ-ศ-.... The page title is "กฎหมาย" (Law). The main content is a notice titled "เผยแพรสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์(ฉบับที่..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดของ ผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก)" (Public notice of the results of the consultation on the draft Copyright Bill (Amendment No. ...), B.E. (part related to the liability of service providers and the entry into the Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works)). The notice is dated 31 March - 28 April 2018. It states that the Department of Intellectual Property has received comments from service providers and other stakeholders regarding the draft bill. The notice is available in Thai and English. The page also features a sidebar with navigation links and a search bar.

กฎหมาย

- กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาไทย
- ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- คำสั่งกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- คำแนะนำในการยื่นคำขอให้ระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ฯ
- ร่างกฎหมายที่รับฟังความคิดเห็น

เผยแพรสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์(ฉบับที่..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดของ ผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก)

1167

เผยแพรสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์(ฉบับที่..) พ.ศ.
(ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดของ ผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก)

ตามที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ดำเนินการยก่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดของ ผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) และได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา ระหว่างวันที่ 31 มกราคม - 28 กุมภาพันธ์ 2561 นั้น

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้นำความเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ มาประกอบการพิจารณาแล้ว จึงขอเผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น และสรุปผลการวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบในการตรากฎหมาย พร้อมทั้ง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดของ ผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ปรับปรุงแก้ไขใหม่ตามความเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้รับ ดังมีรายละเอียด ดังนี้

- (1) สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คลิกอ่านรายละเอียด
- (2) สรุปผลการวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบในการตรากฎหมายร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คลิกอ่านรายละเอียด
- (3) ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดของ ผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) คลิกอ่านรายละเอียด

16:21 6/9/2561

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ การประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อทบทวนประสิทธิผลของการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นเพื่อทบทวนประสิทธิผลของการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประมาณ ๖๐ คน จากหลากหลายภาคส่วน อาทิ กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์ เช่น สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจบันเทิงไทย (TECA) และบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) กลุ่มผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต เช่น บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) และกลุ่มหน่วยงานของรัฐ เช่น สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (ETDA)

๑.๒ การประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และนักวิชาการ โดยมีอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นประธานกรรมการ เพื่อดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนของข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) โดยได้มีการจัดประชุมจำนวน ๘ ครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐
- ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐
- ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐
- ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐
- ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑
- ครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑
- ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๑
- ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๑.๓ การประชุมกับผู้เชี่ยวชาญกฎหมายและกระบวนการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ตของต่างประเทศ

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดประชุมกับผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศจำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

๑.๓.๑ การประชุมกับ Professor Justin Hughes ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO) ในเรื่องกระบวนการ Notice and Takedown ตาม Digital Millennium Copyright Act (DMCA) ของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๔ และ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐

๑.๓.๒ การประชุมกับ Professor Eleonora Rosati ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายลิขสิทธิ์ของสหภาพยุโรป ในเรื่องกระบวนการ Notice and Staydown ซึ่งเกิดจากแนวคำพิพากษาของศาลในยุโรป เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๐

๑.๓.๓ การประชุมกับผู้เชี่ยวชาญกฎหมายลิขสิทธิ์จากสำนักงานลิขสิทธิ์สหรัฐอเมริกา (United States Copyright Office) และสำนักงานสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าสหรัฐอเมริกา (United States Patent and Trademark Office) ในเรื่องการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในยุคดิจิทัลตามกฎหมาย Digital Millennium Copyright Act (DMCA) ของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๑.๔ การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์จากภาคเอกชน

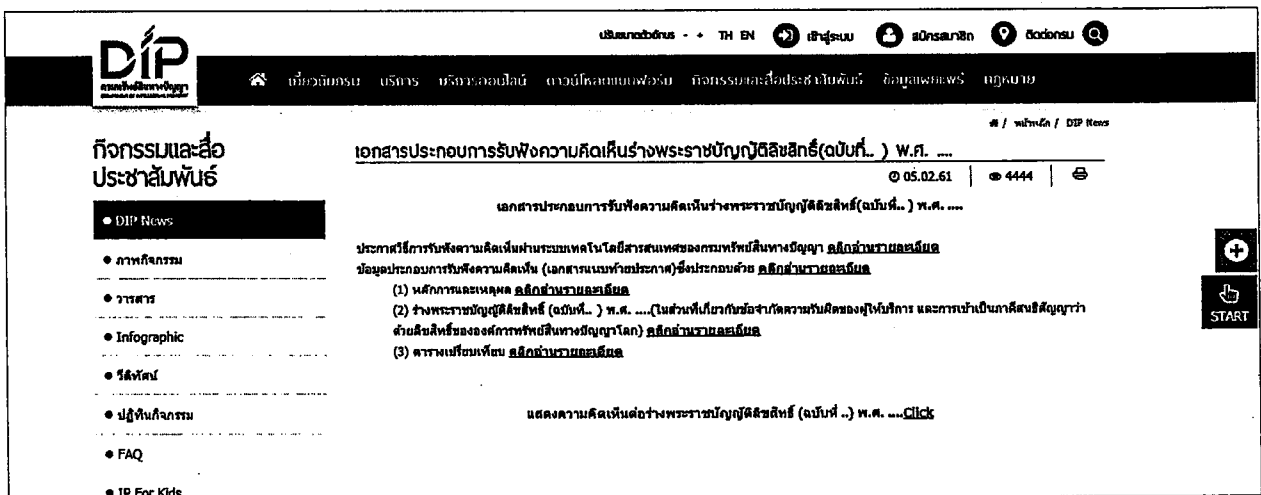
๑.๔.๑ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ในส่วนข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการจากผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ๔๓ คน จากบริษัท บัณฑิต เซ็นเตอร์ จำกัด (ผู้ให้บริการ www.kapook.com) บริษัท เทนเซ็นต์ (ประเทศไทย) จำกัด (ผู้ให้บริการ www.sanook.com แอปพลิเคชัน WeChat และ JOOX) บริษัท ทูร์ คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด บริษัท ทริเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

๑.๔.๒ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนากฎหมายลิขสิทธิ์ฯ เป็นวิทยากรบรรยายร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนของข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ให้แก่สมาชิกของสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อสร้างความเข้าใจและเปิดโอกาสให้สอบถามข้อสงสัยเกี่ยวกับร่างกฎหมาย โดยมีผู้เข้ารับฟังการบรรยายเป็นสมาชิกสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยประมาณ ๕๐ คน

๑.๕ การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th) ระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม - ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ รวมเป็นระยะเวลา ๔๔ วัน โดยมีข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ได้แก่

- (๑) สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา
- (๒) ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา
- (๓) หลักการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมาย
- (๔) ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ.
- (๕) ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ กับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ.



หน้าเว็บไซต์ที่เปิดรับฟังความคิดเห็น (www.ipthailand.go.th)

ทั้งนี้ มีผู้เข้าชมหน้าเว็บไซต์จำนวน ๔,๔๔๔ ครั้ง และมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๖๘ ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นจัดอยู่ในกลุ่มของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต และเจ้าของลิขสิทธิ์

๒. พื้นที่และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

ทั่วประเทศ ผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th)

๒.๒ กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจงรายละเอียด

เพื่อความสะดวกในการรวบรวมและวิเคราะห์ความคิดเห็นที่ได้รับ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดกลุ่มผู้แสดงความคิดเห็นออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

(๑) กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์ ประกอบด้วย สมาคม องค์กร หรือบริษัท ที่เป็นเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ไม่ว่าประเภทใดๆ เช่น สมาคมผู้สร้างภาพยนตร์แห่งสหรัฐอเมริกา สมาคมการค้าผู้ประกอบการธุรกิจบันเทิงไทย และบริษัท สหมงคลฟิล์ม อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นต้น

(๒) กลุ่มผู้ให้บริการ ประกอบด้วย สมาคม องค์กร หรือบริษัท ที่ให้บริการระบบหรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือให้บริการข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต เช่น กลุ่มพันธมิตรธุรกิจซอฟต์แวร์ บริษัท บัณฑิต เซ็นเตอร์ จำกัด บริษัท เทนเซ็นต์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ทู คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด บริษัท ทริปเปิลที บรอดแบนด์ จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เป็นต้น

(๓) กลุ่มที่ปรึกษากฎหมาย เช่น สภานายความ สำนักงานทนายความ และบริษัทที่ปรึกษากฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาต่าง ๆ

๓.๑ ประสิทธิผลของการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ในปัจจุบัน

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์ และกลุ่มที่ปรึกษากฎหมายเห็นว่า การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยี (Technological Protection Measure หรือ TPM) ซึ่งเจ้าของลิขสิทธิ์นำมาใช้ปกป้องงานลิขสิทธิ์ เพื่อป้องกันการทำซ้ำหรือการเข้าถึงงานลิขสิทธิ์โดยไม่ชอบข้อยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันยังไม่มีบทลงโทษเกี่ยวกับการนำเข้า หรือจำหน่ายอุปกรณ์ที่สามารถใช้ในการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีได้ และอุปกรณ์ในนี้ต้องหมายรวมถึง “ซอฟต์แวร์” ด้วย

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เห็นว่า บทบัญญัติเกี่ยวกับข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (มาตรา ๓๒/๓) ยังไม่มีประสิทธิภาพในการระงับการละเมิดบนอินเทอร์เน็ตได้จริง เนื่องจากกฎหมายกำหนดว่าเจ้าของลิขสิทธิ์ต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล หลักฐาน และคำขอบังคับในคำร้องที่จะยื่นต่อศาลโดยชัดเจน แต่ในทางปฏิบัติเจ้าของลิขสิทธิ์จะไม่อาจแสวงหาข้อมูลบางอย่าง เช่น การระบุความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิด และกระบวนการสืบทราบวันและเวลาที่พบการกระทำหรือพฤติกรรมละเมิด รวมทั้งบางกรณีที่ไม่สามารถหาตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีได้ ทำให้ไม่สามารถดำเนินคดีภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เห็นว่า การบังคับตามคำสั่งศาลมีปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากในกรณีที่เซิร์ฟเวอร์ (Server) อยู่ต่างประเทศจะไม่สามารถปฏิบัติตามคำขอบังคับที่ให้ระงับการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ (Website Blocking) หรือนำงานที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์

- กลุ่มที่ปรึกษากฎหมายเห็นว่า ควรแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติโดยกำหนดข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการแยกตามประเภทและลักษณะของการให้บริการ โดยกำหนดเงื่อนไขของแต่ละประเภทให้ชัดเจน เนื่องจากผู้ให้บริการในปัจจุบันมีหลายประเภทและแต่ละประเภทควรมีเงื่อนไขที่แตกต่างกัน

คำชี้แจง

กรมทรัพย์สินทางปัญญารับทราบปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิผลของการบังคับใช้กฎหมายปัจจุบัน โดยในร่างกฎหมายฉบับนี้มีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถบังคับใช้ได้จริง สร้างความมั่นใจให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ในการดำเนินธุรกิจในยุคดิจิทัลว่าจะมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการระงับการละเมิดลิขสิทธิ์หรือนางานละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ได้ทันที่ และมีกำหนดข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการแยกตามประเภทและลักษณะการให้บริการที่สอดคล้องกับแนวทางสากล รวมทั้งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำเข้าหรือจำหน่ายอุปกรณ์ที่สามารถใช้ในการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี เพื่อให้การคุ้มครองมาตรการทางเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓.๒ บทนิยาม (มาตรา ๔)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้แก้ไขนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” ให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการที่อยู่ในหรือนอกราชอาณาจักรเพื่อให้เกิดความชัดเจนเนื่องจากอาจมีบางกรณีที่ผู้ให้บริการอยู่นอกราชอาณาจักรโดยไม่มีตัวแทนอยู่ในราชอาณาจักร และแก้ไขนิยามคำว่า “ผู้ใช้บริการ” ให้ชัดเจนว่ารวมถึงผู้ลงทะเบียนของผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะมีการเข้าเป็นสมาชิกของผู้ให้บริการหรือไม่

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้แก้ไขนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” ให้หมายความรวมถึงผู้ให้บริการทั้ง ๔ ประเภทตามมาตรา ๔๓/๑ และเสนอให้ตัดนิยามคำว่า “การชดเชยความเสียหายที่เป็นตัวเงิน” โดยให้ยกเว้นความรับผิดทั้งทางแพ่งและทางอาญาแก่ผู้ให้บริการ

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในส่วนบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และคำว่า “ผู้ใช้บริการ” ครอบคลุมและสอดคล้องกับบทนิยามคำว่า “ผู้ให้บริการ” และคำว่า “ผู้ใช้บริการ” ที่กำหนดในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ทั้งนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้พิจารณาความเห็นในประเด็นนี้แล้ว เห็นว่า เพื่อให้คงหลักการเดิมตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการ ซึ่งกำหนดข้อจำกัดความรับผิดสำหรับผู้ให้บริการทั้งทางแพ่งและทางอาญา จึงได้ตัดคำว่า “การชดเชยความเสียหายที่เป็นตัวเงิน” ออกจากบทนิยามตามความเห็นของกลุ่มผู้ให้บริการ รวมทั้งตัดถ้อยคำดังกล่าวในมาตรา ๔๓/๓ - ๔๓/๖ เพื่อให้สอดคล้องกันด้วย

๓.๓ ประเภทของผู้ให้บริการ (มาตรา ๔๓/๑)

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้แก้ไขประเภทของผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๑ (๓) ให้ไม่รวมถึงผู้ให้บริการในการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งของผู้ใช้บริการไว้บนเครือข่ายของผู้ให้บริการ เนื่องจากคำว่า “เครือข่ายของผู้ให้บริการ” อาจหมายความรวมถึงผู้ให้บริการพื้นที่ในการตั้งเซิร์ฟเวอร์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น กระแสไฟฟ้า และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (co-location service) ซึ่งผู้ให้บริการประเภทดังกล่าวไม่สามารถทราบถึงเนื้อหาข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในเซิร์ฟเวอร์ที่ตั้งอยู่บนพื้นที่ของตน และไม่สามารถควบคุมหรือดำเนินการใดๆ กับข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ จึงไม่สามารถนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้กำหนดประเภทของผู้ให้บริการไว้ทั้งหมด ๔ ประเภทในมาตรา ๔๓/๑ ได้แก่

(๑) ผู้ให้บริการในฐานะสื่อกลางในการส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือการกำหนดเส้นทางของข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือการให้บริการเชื่อมต่อระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อทำให้เกิดการส่งผ่านข้อมูลคอมพิวเตอร์ รวมถึงการพักข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเป็นการชั่วคราวโดยอัตโนมัติในระหว่างการให้บริการดังกล่าว

(๒) ผู้ให้บริการในการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราวบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยผ่านกระบวนการทางเทคนิคที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ

(๓) ผู้ให้บริการในการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งของผู้ใช้บริการไว้บนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และ

(๔) ผู้ให้บริการในการสืบค้นแหล่งที่ตั้งข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ตโดยการส่งต่อหรือเชื่อมต่อผู้ให้บริการไปยังแหล่งที่ตั้งนั้น โดยใช้เครื่องมือชี้แหล่งที่ตั้งข้อมูล

ซึ่งการกำหนดประเภทของผู้ให้บริการดังกล่าวมีความชัดเจนและเป็นไปตามแนวทางสากลดังจะเห็นได้จากกฎหมายหลายๆ ประเทศที่กำหนดประเภทของผู้ให้บริการไว้ ๔ ประเภทดังกล่าวเช่นเดียวกัน

สำหรับข้อกังวลเกี่ยวกับผู้ให้บริการพื้นที่ในการตั้งเซิร์ฟเวอร์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น กระแสไฟฟ้าและการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (Co-location service) ที่จะเข้าข่ายผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๑(๓) นั้นกฎหมายต่างประเทศไม่ได้กำหนดว่า ผู้ให้บริการ Co-location service เข้าข่ายผู้ให้บริการประเภทใดอย่างชัดเจน ดังนั้นการพิจารณาว่าผู้ให้บริการ Co-location service จะเข้าข่ายผู้ให้บริการประเภทใดใน ๔ ประเภทตามที่มาตรา ๔๓/๑ กำหนดนั้น จำต้องพิจารณาจากลักษณะการให้บริการของผู้ให้บริการดังกล่าวเป็นรายกรณีไป ดังนั้น เห็นควรกำหนดประเภทของผู้ให้บริการไว้ตามมาตรา ๔๓/๑ เช่นเดิม

๓.๔ เงื่อนไขทั่วไปของผู้ให้บริการ (มาตรา ๔๓/๒)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้แก้ไขให้ชัดเจนว่านอกเหนือจากจะต้องมีนโยบายยกเลิกการให้บริการแก่ผู้บริการที่กระทำละเมิดซ้ำและปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างเหมาะสมแล้ว ผู้ให้บริการที่จะอ้างข้อจำกัดความรับผิดจะต้องไม่รู้หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ และไม่มีความสามารถในการควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการเชื่อมต่อหรือจัดเก็บ โดยขอให้แก้ไขคำว่า “ผู้กระทำละเมิดซ้ำ” เป็น “ผู้ใช้ที่เคยถูกแจ้งซ้ำเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์” เพื่อให้เกิดความชัดเจน

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้ตัดเงื่อนไขให้ผู้ให้บริการต้องนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานมาใช้หรือแก้ไขเป็น “มาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” เพื่อกำหนดมาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจนว่าเป็นการปฏิบัติในรูปแบบใดจึงจะถือว่าเป็นการให้บริการอย่างถูกต้องเนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีนิยามที่ชัดเจนของคำว่า “มาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐาน” และ กฎหมายลิขสิทธิ์ของสหรัฐอเมริกา (DMCA) Section ๕๑๒ (i) (๑) (B) ประกอบ Section ๕๑๒ (i) (๒) ไม่ได้บังคับให้ผู้ให้บริการต้องนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานมาใช้ในระบบของตน เพียงแต่ต้องไม่แทรกแซงและอำนวยความสะดวกให้เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถใช้มาตรการทางเทคนิคในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนโดยไม่เกิดภาระเกินสมควรแก่ผู้ให้บริการ นอกจากนั้นยังไม่ปรากฏว่ามีการนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานนี้มาใช้ได้จริง ดังนั้น หากกำหนดให้ผู้ให้บริการต้องมีมาตรการทางเทคนิคที่ได้มาตรฐานเพื่อเป็นเงื่อนไขในการอ้างข้อจำกัดความรับผิด จะทำให้บทบัญญัติในส่วนนี้ไม่มีผลใช้บังคับ

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔๓/๒ ได้กำหนดเงื่อนไขทั่วไปที่ผู้ให้บริการทุกประเภทตามมาตรา ๔๓/๑ จะต้องปฏิบัติเพื่อให้สามารถยกข้อจำกัดความรับผิดของผู้บริการขึ้นอ้างได้ ซึ่งเงื่อนไขทั่วไปดังกล่าวครอบคลุมหลักการสำคัญตามแนวทางสากลแล้ว อย่างไรก็ตาม ได้ปรับถ้อยคำให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น เพื่อให้สามารถบังคับใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ เช่น ปรับถ้อยคำจากคำว่า “มาตรการทางเทคนิค

ที่ได้มาตรฐาน” เป็น “มาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับ” โดยเงื่อนไขทั่วไปดังกล่าวกำหนดเพียงว่า ผู้ให้บริการต้องมีนโยบายในการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่กระทำละเมิดซ้ำโดยได้ปฏิบัติตามนโยบายนั้นอย่างเหมาะสม และรองรับการนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับซึ่งไม่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายแก่ ผู้ให้บริการมากเกินไปจนสมควรมาใช้โดยไม่ได้แทรกแซงการทำงานของมาตรการนั้น

ในการนี้ การปรับถ้อยคำโดยกำหนดให้ผู้ให้บริการรองรับการนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับซึ่งไม่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายแก่ผู้ให้บริการมากเกินไปจนสมควรมาใช้โดยไม่ได้แทรกแซงการทำงานของมาตรการนั้น มีข้อดีต่างจากการกำหนดให้ผู้ให้บริการต้องมีการนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับซึ่งไม่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายแก่ผู้ให้บริการมากเกินไปจนสมควรมาใช้โดยไม่ได้แทรกแซงการทำงานของมาตรการนั้น กล่าวคือ เพียงแค่ ผู้ให้บริการพร้อมที่จะรองรับหรือมีระบบที่สามารถรองรับการนำมาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับ (ที่อาจมีขึ้นในอนาคต) มาใช้ ถือได้ว่า ผู้ให้บริการได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขทั่วไปตามมาตรา ๔๓/๒ ส่วนท้ายแล้ว

๓.๕ ข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการแต่ละประเภท (มาตรา ๔๓/๓ - ๔๓/๖)

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้ตัดเรื่องการชดเชยความเสียหายที่เป็นตัวเงิน และกำหนดให้ผู้ให้บริการสามารถยกข้อจำกัดความรับผิดได้ในทุกกรณีที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดลิขสิทธิ์ หากผู้ให้บริการได้ดำเนินการตามที่กำหนด และตั้งข้อสังเกตว่าหากผู้ให้บริการได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามที่ได้รับแจ้งออกจากระบบหรือเครือข่ายของตนแล้ว การกระทำดังกล่าวจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความรับผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มาตรา ๙ หรือไม่

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้ตัด (๒) และ (๔) ของร่างมาตรา ๔๓/๔ เนื่องจากผู้ให้บริการจะไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บรักษาไว้ได้และอาจไม่ทราบว่าเว็บไซต์ต้นทางที่ได้มีการนำออกหรือศาลได้มีคำสั่งให้นำออกแล้ว

- กลุ่มผู้ให้บริการสนับสนุนให้ใช้กระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) เนื่องจากกระบวนการดังกล่าวสร้างความสมดุลบนอินเทอร์เน็ต โดยกำหนดหน้าที่ให้กับเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแจ้งเตือนและผู้ให้บริการในการนำงานที่ได้รับแจ้งออกจากระบบหรือเครือข่ายของตนเพื่อแลกกับการได้รับข้อจำกัดความรับผิด

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอว่าควรกำหนดให้ผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๕ และ มาตรา ๔๓/๖ มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันหรือแก้ไขไม่ให้ข้อมูลที่มีลักษณะอย่างเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันเป็นจำนวนมากขึ้นมาปรากฏบนพื้นที่ของผู้ให้บริการอีกหลังจากที่ได้รับแจ้ง (Notice and Stay Down) และผู้ให้บริการต้องไม่ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อมจากการละเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งนี้ขอให้เพิ่มข้อความว่า หากเป็นกิจกรรมอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวกับลิขสิทธิ์จะไม่รวมอยู่ในข้อจำกัดความรับผิดในส่วนนี้

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้เพิ่มเติมเงื่อนไขในการอ้างข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการในการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์เป็นการชั่วคราว (มาตรา ๔๓/๔) ว่า “ผู้ให้บริการอนุญาตการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่จัดเก็บชั่วคราวเฉพาะผู้ใช้บริการที่เข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดในการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้น เช่น การจ่ายค่าธรรมเนียมหรือข้อกำหนดเรื่องรหัสผ่าน หรือข้อมูลอื่นใด และได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บไว้เป็นการชั่วคราวออกจากระบบหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นโดยไม่ชักช้าเมื่อทราบว่าเว็บไซต์ต้นทางได้นำข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวออกจากระบบหรือระงับการเข้าถึงแล้ว หรือเมื่อทราบว่าศาลมีคำสั่งให้เว็บไซต์ต้นทางดำเนินการดังกล่าว” และเพิ่มเติมเงื่อนไขอื่นๆ ให้ครบตาม DMCA ๕๑๒ (b)

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔๓/๓ - ๔๓/๖ ได้กำหนดข้อจำกัดความรับผิดของผู้ให้บริการแต่ละประเภทไว้ โดยหากผู้ให้บริการจะยกข้อจำกัดความรับผิดดังกล่าวขึ้นอ้าง ผู้ให้บริการจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ก่อน ซึ่งเงื่อนไขต่างๆ ที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ

ครบถ้วนและเป็นไปตามหลักการสำคัญของระบบการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) ที่เป็นระบบสากลซึ่งหลายประเทศให้การยอมรับและนำมาบัญญัติไว้ในกฎหมาย โดยต่างจากระบบ Notice and Stay Down ที่เป็นเพียงระบบที่เกิดขึ้นจากแนวคำพิพากษาของศาลในบางประเทศเท่านั้น

ในขั้นนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาพิจารณาแล้วเห็นว่า ระบบ Notice and Takedown เป็นระบบที่เหมาะสมในการนำมาใช้แก้ไขปัญหการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากกระบวนการตามระบบการแจ้งเตือนและนำออกกำหนดให้แต่ละฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือผู้ให้บริการ มีหน้าที่ต้องดำเนินการ เช่น เมื่อพบการละเมิดงานลิขสิทธิ์ของตนบนสื่ออินเทอร์เน็ต เจ้าของลิขสิทธิ์สามารถส่งหนังสือแจ้งเตือนไปยังผู้ให้บริการเพื่อนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลนั้นออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยไม่ชักช้า ซึ่งผู้ให้บริการมีหน้าที่ต้องดำเนินการดังกล่าวก่อนจึงจะสามารถยกข้อจำกัดความรับผิดตามกฎหมายขึ้นอ้างได้ ถือเป็นกระบวนการที่สร้างความสมดุลที่ดีในการช่วยแก้ไขปัญหการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ต

นอกจากนี้ การนำระบบ Notice and Stay Down มาใช้อาจเป็นการเพิ่มภาระและค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ให้บริการเกินสมควร เนื่องจากผู้ให้บริการต้องนำเทคโนโลยีที่สามารถป้องกันและควบคุมไม่ให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ถูกกล่าวอ้างว่าละเมิดลิขสิทธิ์ขึ้นมาปรากฏบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการอีก ซึ่งเทคโนโลยีดังกล่าวมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนค่อนข้างสูง ผู้ให้บริการรายย่อยในประเทศไทยจะได้รับผลกระทบอย่างมากจนอาจไม่สามารถดำเนินธุรกิจของตนต่อไปได้

๓.๖ การแจ้งและรายละเอียดของหนังสือแจ้งเตือน (มาตรา ๔๓/๗)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้บัญญัติให้ชัดเจนเกี่ยวกับผู้แจ้ง ว่าหมายความรวมถึงบุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการแทนเจ้าของลิขสิทธิ์ เช่น ผู้ได้รับอนุญาต ทนายความ หรือตัวแทนที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าของลิขสิทธิ์ด้วย นอกจากนี้ยังเสนอให้แก้ไขถ้อยคำจาก “(๔) คำรับรองว่าข้อความที่แจ้งดังกล่าวเป็นความจริง” เป็น “(๔) การรับรองว่าเจ้าของลิขสิทธิ์เชื่อว่าข้อมูลในหนังสือแจ้งถูกต้อง” หรือ “(๔) ข้อความของเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าได้กระทำการโดยความเชื่อที่สุจริตว่าข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวละเมิดลิขสิทธิ์” และเพิ่มเติมข้อความในวรรคสามให้ชัดเจนว่า กรณีที่การแจ้งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนจะถือว่าผู้ให้บริการรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ถึงการละเมิดที่เกิดขึ้นในระบบหรือเครือข่ายของตนไม่ได้

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้เพิ่มเติมรายละเอียดของการแจ้งให้ต้องมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐหรือคำรับรองจากหน่วยงานของรัฐที่อาจแสดงว่ามีการละเมิดลิขสิทธิ์ในระบบของผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๑ (๓) หรือ (๔) จริง เพื่อเป็นหลักประกันในการดำเนินการนำออกหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ และเสนอให้ผู้ให้บริการไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามวรรคสอง หากการนำข้อมูลที่อ้างว่าทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลนั้นออกจากระบบของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวนั้นอาจกระทบถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีละเมิดลิขสิทธิ์รายที่ได้รับแจ้ง เพื่อให้การปฏิบัติตามมาตรา ๔๓/๗ ไม่กระทบกับการให้บริการในภาพรวม และทำให้ผู้ให้บริการเสียหายเชิงธุรกิจ

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔๓/๗ ได้กำหนดให้การแจ้งเตือนต้องทำเป็นหนังสือโดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ๕ รายการ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หรือที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถติดต่อได้ของเจ้าของลิขสิทธิ์
- (๒) งานอันมีลิขสิทธิ์ที่อ้างว่าถูกละเมิด หรือรายการตัวอย่างของงานดังกล่าวบนเว็บไซต์ของผู้ให้บริการ

(๓) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ และตำแหน่งที่ตั้งของข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือตำแหน่งที่พบการใช้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยต้องมีรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว เว้นแต่เป็นการแจ้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๑ (๔) ให้ระบุเพียงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อที่นำไปสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และรายละเอียดที่เพียงพอตามสมควรเพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถทราบถึงแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อ

(๔) คำรับรองว่าข้อมูลที่แจ้งดังกล่าวเป็นความจริง

(๕) ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเจ้าของลิขสิทธิ์

ซึ่งการกำหนดรายละเอียดของหนังสือแจ้งเตือนดังกล่าวเป็นไปตามแนวทางสากลแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดเพิ่มเติมให้การแจ้งต้องมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งไม่จำเป็นต้องมีคำรับรองจากหน่วยงานของรัฐที่แสดงว่าการละเมิดลิขสิทธิ์เกิดขึ้นในระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ ทั้งนี้ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการมีระบบ Notice and Takedown ที่เป็นกลไกความร่วมมือระหว่างเอกชนซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์กับเอกชนซึ่งเป็นผู้ให้บริการด้วยตนเอง โดยไม่มีหน่วยงานของรัฐเข้ามาเกี่ยวข้อง เนื่องจากต้องการความรวดเร็วในการจัดการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ต การกำหนดให้การแจ้งต้องมีคำรับรองจากหน่วยงานของรัฐว่าการละเมิดลิขสิทธิ์ จะทำให้เกิดความล่าช้า ไม่ทันทั่วถึง และอาจทำให้ความเสียหายขยายวงกว้างขึ้น อย่างไรก็ดี การใช้ระบบ Notice and Takedown ไม่ตัดสิทธิเจ้าของลิขสิทธิ์ที่จะไปฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้กระทำละเมิดลิขสิทธิ์ต่อศาล

๓.๗ การโต้แย้งและรายละเอียดของหนังสือโต้แย้ง (มาตรา ๔๓/๘)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้แก้ไข โดยตัดคำว่า “อย่างน้อย” ในวรรคแรกออก เพื่อการตีความที่ชัดเจน และเพิ่มเติมผลของการยื่นคำโต้แย้งที่มีรายละเอียดไม่ครบถ้วนว่า “ผู้ให้บริการอาจปฏิเสธคำโต้แย้งหากไม่มีรายละเอียดครบถ้วนตาม (๑)(๒)(๓)(๔) และให้ถือเป็นคำโต้แย้งที่มีชอบ” หรือ “ผู้ให้บริการจะต้องไม่รับฟังการโต้แย้งใดที่มีข้อมูลรายละเอียดไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดตาม (๑) - (๔) ข้างต้น” ส่วนมาตรา ๔๓/๘ วรรคสองที่กำหนดระยะเวลาให้ผู้ให้บริการยุติหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ ควรเพิ่มระยะเวลาเป็น ๓๐ วัน เพื่อให้ผู้แจ้งมีเวลาเพียงพอในการเตรียมคดีเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมาย

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้เปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำละเมิดซึ่งได้รับหนังสือแจ้งเตือนสามารถทำการโต้แย้งได้ โดยการโต้แย้งต้องทำเป็นหนังสือและอย่างน้อย ต้องมีรายละเอียด ๔ รายการ ดังนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ หรือที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถติดต่อได้ของผู้ให้บริการ

(๒) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง และแหล่งที่ตั้งข้อมูลคอมพิวเตอร์บนอินเทอร์เน็ตดังกล่าวก่อนที่จะถูกนำออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือถูกระงับการเข้าถึง

(๓) คำชี้แจงว่าการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือการระงับการเข้าถึงกระทำไปโดยผิดพลาดหรือผิดหลง และ

(๔) ลายมือชื่อหรือลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ของผู้ให้บริการ

ซึ่งการกำหนดรายละเอียดของหนังสือโต้แย้งดังกล่าวเป็นไปตามแนวทางสากลแล้ว และการคงคำว่า “โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้” ไว้ เพื่อชี้ให้เห็นว่า ในหนังสือโต้แย้งอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดที่กำหนดไว้ โดยไม่ตัดสิทธิผู้โต้แย้งในการส่งรายละเอียดหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเกินกว่า

ที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ได้ปรับถ้อยคำในมาตรา ๔๓/๘ วรรคสองให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นแล้ว โดยกำหนดให้หนังสือโต้แย้งต้องมีรายละเอียดครบถ้วนตามที่มาตรา ๔๓/๘ วรรคหนึ่งกำหนดไว้ ผู้ให้บริการจึงจะต้องดำเนินการตามที่มาตรา ๔๓/๘ วรรคสองและวรรคสามกำหนด กล่าวคือ

(๑) ส่งสำเนาคำโต้แย้งไปยังเจ้าของลิขสิทธิ์ผู้แจ้งโดยเร็ว

(๒) แจ้งเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าจะดำเนินการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือแหล่งอ้างอิงหรือจุดเชื่อมต่อของข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ให้บริการได้รับคำโต้แย้ง

(๓) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสิบห้าวันดังกล่าว ให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์กลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวภายในเจ็ดวัน เว้นแต่ผู้ให้บริการได้รับแจ้งจากเจ้าของลิขสิทธิ์ว่าได้ยื่นคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีต่อผู้ใช้บริการ

สำหรับประเด็นเรื่องระยะเวลาตามมาตรา ๔๓/๘ วรรคสองและวรรคสามนั้น เห็นว่า ระยะเวลาดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว การเพิ่มระยะเวลาดังกล่าวให้ยาวนานขึ้น จะทำให้กระบวนการแจ้งเตือนและนำออกตามระบบ Notice and Takedown ล่าช้า ซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการนำระบบดังกล่าวมาใช้ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนสื่ออินเทอร์เน็ตที่ต้องอาศัยความรวดเร็วในการดำเนินการ

๓.๘ ความรับผิดจากการแจ้งเตือนเท็จและโต้แย้งเท็จ (มาตรา ๔๓/๙ - ๔๓/๑๐)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้แก้ไขจาก “ผู้ใดแจ้งไปยังผู้ให้บริการ...โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อความดังกล่าวเป็นเท็จ...” เป็น “ผู้ใดแจ้งไปยังผู้ให้บริการ...โดยเจตนาหลอกลวงซึ่งมีข้อความไม่ถูกต้องในสาระสำคัญ...”

คำชี้แจง

กระบวนการแจ้งเตือนและนำออกตามระบบ Notice and Takedown เป็นกลไกที่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนด้วยกันบนพื้นฐานของความเชื่อใจ จึงต้องกำหนดบทบัญญัติความรับผิดเกี่ยวกับการแจ้งเตือนเท็จและการโต้แย้งเท็จไว้เพื่อให้กระบวนการดังกล่าวดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการกลั่นแกล้งกันบนโลกออนไลน์โดยการแจ้งเตือนเท็จหรือการโต้แย้งเท็จ โดยร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔๓/๙ กำหนดให้ผู้ใดแจ้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๗ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อความดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการแสดงข้อความอันเป็นเท็จนั้น ส่วนมาตรา ๔๓/๑๐ กำหนดให้ผู้ใดแจ้งไปยังผู้ให้บริการตามมาตรา ๔๓/๘ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อความดังกล่าวเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ผู้ให้บริการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์กลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการหรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการแสดงข้อความอันเป็นเท็จนั้น ซึ่งตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าว เพียงแค่พิสูจน์ได้ว่า ผู้แจ้งเตือนหรือผู้โต้แย้งแล้วแต่กรณี รู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าข้อความที่แจ้งหรือที่โต้แย้งเป็นเท็จจนเป็นเหตุให้ผู้ให้บริการต้องดำเนินการตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนด ผู้นั้นต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการแสดงข้อความอันเป็นเท็จนั้นแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ว่าผู้แจ้งเตือนหรือผู้โต้แย้งมีเจตนาหลอกลวงผู้ให้บริการแต่อย่างใด เนื่องจากการพิสูจน์เจตนาเป็นเรื่องที่กระทำได้ยากกว่า ดังนั้น จึงคงหลักการของมาตรา ๔๓/๙ และมาตรา ๔๓/๑๐ ไว้ตามเดิม

๓.๙ คำสั่งศาล (มาตรา ๔๓/๑๑ - ๔๓/๑๒)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอให้ศาลจะไม่ถูกจำกัดการสั่งเพียงมาตรา ๔๓/๑๑ - ๔๓/๑๒ เท่านั้น

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔๓/๑๑ และมาตรา ๔๓/๑๒ กำหนดขอบเขตให้ศาลมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งเป็นการกำหนดขอบเขตของคำสั่งศาลดังกล่าวสอดคล้องและเป็นไปตามแนวทางสากลแล้ว

๓.๑๐ ผู้ให้บริการไม่มีหน้าที่ในการตรวจสอบ (มาตรา ๔๓/๑๓)

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอว่า ผู้ให้บริการจะไม่มีหน้าที่ตรวจสอบ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๔๓/๕ และมาตรา ๔๓/๖ ที่จะต้องมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพที่จะไม่ทำให้งานที่เหมือนหรือคล้ายกันกลับเข้ามาบนระบบหรือเครือข่ายของผู้ให้บริการอีก

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอให้เพิ่มมาตราที่กำหนดว่าผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบ ถ้าหากได้ดำเนินการนำงานออกหรือนำงานกลับเข้ามาในระบบหรือเครือข่ายโดยสุจริต โดยไม่คำนึงว่างานนั้นจะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือไม่ในภายหลัง

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๔๓/๑๓ กำหนดอย่างชัดเจนว่า บทบัญญัติในส่วนนี้ไม่เป็นการกำหนดหน้าที่ให้ผู้ให้บริการต้องตรวจสอบหรือแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นบนระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของตน โดยได้มีการปรับลดคำเพียงเล็กน้อยในส่วนท้าย เป็น “เว้นแต่เป็นการดำเนินการในขอบเขตที่เป็นไปตามมาตรการทางเทคนิคที่ได้รับการยอมรับ” ซึ่งการกำหนดเช่นนี้ เป็นไปตามหลักการของระบบ Notice and Takedown ที่ไม่ต้องการสร้างภาระหน้าที่และค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ให้บริการเกินสมควร

นอกจากนี้ ได้มีการเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๔๓/๑๔ เพื่อให้บทบัญญัติในส่วนนี้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและคงตามหลักการในมาตรา ๓๒/๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดอย่างชัดเจนว่า ผู้ให้บริการไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อ้างว่าได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ หรือระงับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวโดยสุจริต

๓.๑๑ อายุความคุ้มครองภาพถ่าย

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เสนอว่า ขอให้เพิ่มอายุความคุ้มครองในงานโสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง หรืองานแพร่เสียงแพร่ภาพให้มีอายุเจ็ดสิบปีนับแต่สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น แต่ถ้าได้มีการโฆษณาในงานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ลิขสิทธิ์มีอายุเจ็ดสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก

คำชี้แจง

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) ซึ่ง Article ๙ ของสนธิสัญญาดังกล่าวกำหนดให้ประเทศภาคีต้องให้ความคุ้มครองงานภาพถ่ายตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย โดยปัจจุบันกฎหมายลิขสิทธิ์ไทยกำหนดให้ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายมีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้น หรือหากได้มีการโฆษณางานนั้นในระหว่างระยะเวลาดังกล่าว ให้ลิขสิทธิ์มีอายุห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณางานเป็นครั้งแรก ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับข้อบทในสนธิสัญญา WCT ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมอายุ

การคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โดยร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้ตัดคำว่า “งานภาพถ่าย” ออกจากมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจะมีผลทำให้ การพิจารณาอายุการคุ้มครองงานภาพถ่ายต้องเป็นไปตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมแทน กล่าวคือ ลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจะมีอยู่ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็น เวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตายนั่นเอง

ทั้งนี้ สนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก ไม่ได้กำหนดเรื่องอายุความ คุ้มครองงานลิขสิทธิ์ประเภทอื่นแต่อย่างใด จึงเสนอแก้ไขอายุความคุ้มครองงานลิขสิทธิ์เฉพาะงานภาพถ่ายไว้ใน ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้สอดคล้องกับสนธิสัญญาดังกล่าว

๓.๑๒ มาตรการทางเทคโนโลยี

- กลุ่มเจ้าของลิขสิทธิ์เห็นว่า ควรมีโทษจำคุกในกรณีละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีด้วย แม้ว่าจะ ไม่ได้ทำไปเพื่อการค้าก็ตาม

- กลุ่มผู้ให้บริการเสนอว่า ควรกำหนดให้โทษเกี่ยวกับการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อการค้า มีโทษปรับเท่านั้น ไม่ควรมีโทษจำคุก

คำชี้แจง

สำหรับประเด็นเกี่ยวกับโทษของการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีนั้น ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติเรื่องความผิดเกี่ยวกับบริการ ผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของ ผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์ที่ใช้หลบเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยีไว้ในมาตรา ๕๓/๖ โดยความผิดดังกล่าวถือเป็น ความผิดฐานละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ซึ่งมีบทกำหนดโทษไว้อยู่แล้วในมาตรา ๗๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งโดยหลัก มาตรา ๗๐/๑ วรรคหนึ่ง เป็นบทกำหนดโทษสำหรับการละเมิด ข้อมูลการบริหารสิทธิหรือการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีที่ต้องระวางโทษปรับสถานเดียว กล่าวคือ ต้องระวางโทษ ปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท แต่หากเป็นการกระทำเพื่อการค้าตามมาตรา ๗๐/๑ วรรคสอง จึงต้อง ระวางโทษสูงขึ้น โดยอาจต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งการกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว จึงเห็นว่า ไม่จำเป็นต้อง แก้ไขตามข้อเสนอที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นแต่อย่างใด

๔. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ในภาพรวม ผู้แสดงความคิดเห็นทุกรายเห็นด้วยกับหลักการร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แต่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่างกฎหมาย ในการนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญา ได้พิจารณาความเห็นทั้งหมดแล้ว เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะบางส่วนและได้นำมาพิจารณาแก้ไขปรับปรุง ร่างกฎหมายแล้ว โดยจะนำผลการรับฟังความคิดเห็นเสนอต่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

๑. วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๐ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ รวมเป็นระยะเวลา ๒๑ วัน โดยมีข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ได้แก่

(๑) ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

(๒) สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการ และการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

(๓) ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น สภาพปัญหา สาเหตุ และความจำเป็น ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์ เป็นต้น

The screenshot shows the website of the Intellectual Property Department of Thailand. The main content area displays the draft of the Copyright Act (Amendment) and related information. The text is in Thai and includes the following points:

- เอกสารประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)
- เอกสารประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)
- ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่องขยายระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น **ฉบับที่ ๖๖๖๖๖๖๖๖**
- ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่องการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมทรัพย์สินทางปัญญา **ฉบับที่ ๖๖๖๖๖๖๖๖**
- ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) **ฉบับที่ ๖๖๖๖๖๖๖๖**
- สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) **ฉบับที่ ๖๖๖๖๖๖๖๖**
- ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น **ฉบับที่ ๖๖๖๖๖๖๖๖**

ทั้งนี้ มีผู้เข้าชมหน้าเว็บไซต์จำนวน ๒๓๒ ครั้ง และมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๑๒ ราย โดยผู้แสดงความคิดเห็นจัดอยู่ในกลุ่มของเจ้าของลิขสิทธิ์และหน่วยงานต่างประเทศ เช่น สมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ บริษัท โฟโนโธส์ (ไทยแลนด์) จำกัด United States Patent and Trademark Office

๒. พื้นที่และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

ทั่วประเทศ ผ่านเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา (www.ipthailand.go.th)

๒.๒ กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน เจ้าของลิขสิทธิ์ และประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจงรายประเด็น

๓.๑ ประเด็นการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเรื่องข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ โดยยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๓๒/๓ และเพิ่มส่วนที่ ๗ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ ซึ่งได้นำกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) มาใช้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์บนอินเทอร์เน็ต

๓.๑.๑ กระบวนการภายใต้มาตรา ๔๓/๒ - มาตรา ๔๓/๔ สามารถบังคับใช้กับผู้ให้บริการจัดเก็บข้อมูลที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายภายในประเทศไทยเท่านั้น แต่ปัจจุบันผู้ละเมิดลิขสิทธิ์จะเลือกใช้บริการของ Cloud service หรือการย้ายที่ตั้งออนไลน์ไปยังต่างประเทศ ทำให้กระบวนการแจ้งเตือนและนำข้อมูลออกไม่สามารถบังคับใช้กับผู้ให้บริการในต่างประเทศได้

คำชี้แจง

กระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) สามารถนำมาใช้กับผู้ให้บริการ Cloud service ซึ่งเป็นผู้ให้บริการรับฝากข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๔๓/๑ วรรคสอง (๓) ได้อยู่แล้ว ทั้งผู้ให้บริการในประเทศและต่างประเทศ โดยผู้ให้บริการจะมีการแสดงรายละเอียดช่องทางการติดต่อสำหรับให้เจ้าของลิขสิทธิ์แจ้งเตือนต่อผู้ให้บริการ อีกทั้ง เจ้าของลิขสิทธิ์ยังสามารถใช้มาตรการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในการปิดกั้นเว็บไซต์ละเมิดได้อีกทางหนึ่ง

๓.๑.๒ กระบวนการระงับการเข้าถึงเนื้อหาหรือปิดกั้นเว็บไซต์เป็นการกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ที่เกี่ยวข้องหลายด้าน ควรกำหนดเป็นการเฉพาะและใช้เท่าที่จำเป็นเท่านั้น ไม่ควรเปิดโอกาสในการพิจารณาและให้อำนาจในการใช้ดุลพินิจมากเกินไป

คำชี้แจง

กระบวนการระงับการเข้าถึงเนื้อหาหรือปิดกั้นเว็บไซต์เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งศาลมีดุลพินิจในการพิจารณาสั่งโดยคำนึงถึงหลักความได้สัดส่วนของการกระทำความผิด

๓.๑.๓ ควรกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (safe harbor exemptions) ให้สอดคล้องกับแนวทางของประเทศ กล่าวคือ ผู้ให้บริการจะได้รับยกเว้นเฉพาะความรับผิดสำหรับ Monetary relief แต่ไม่ได้รับการยกเว้นความรับผิดทั้งหมดสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์

คำชี้แจง

แนวทางการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติในส่วนนี้ คือ การยกเว้นความรับผิดให้กับผู้ให้บริการในทุกกรณี หากผู้ให้บริการได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับบทลงโทษตามกฎหมายลิขสิทธิ์ของไทย ซึ่งมีโทษทั้งทางแพ่งและอาญา

๓.๑.๔ กระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) ไม่มีประสิทธิภาพในการนำเนื้อหาละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากอินเทอร์เน็ต โดยเห็นว่า กระบวนการ Notice and Staydown จะสามารถจัดการกับปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการป้องกันการนำกลับเข้ามาในระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบบถาวรเพื่อป้องกันการละเมิดซ้ำในอนาคต

คำชี้แจง

หลักการ Notice and Staydown เกิดจากแนวคำพิพากษาของศาลในสหภาพยุโรป แต่ยังไม่ปรากฏว่ามีประเทศใดนำหลักการดังกล่าวมาบัญญัติเป็นกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ในการป้องกันการนำงานละเมิดกลับเข้ามาในระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อป้องกันการละเมิดซ้ำในอนาคต ศาลไทยได้มีคำสั่งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ มาตรา ๒๐ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับ Notice and Staydown ด้วยแล้วในหลายคดี

๓.๑.๕ เห็นควรยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่เป็นอุปสรรคในทางปฏิบัติจริง

คำชี้แจง

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฉบับนี้ยกเลิกมาตรา ๓๒/๓ และนำกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) มาใช้แทน

๓.๑.๖ สอบถามว่าจะมีการนำหลักการเกี่ยวกับความรับผิดลำดับรอง (secondary liability) มาใช้ในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ฉบับนี้ด้วยหรือไม่

คำชี้แจง

กฎหมายลิขสิทธิ์ของไทยไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดลำดับรอง (secondary liability) เอาไว้ อย่างไรก็ตาม ผู้ให้บริการอาจมีความรับผิดตามบทบัญญัติดังต่อไปนี้

๑) มาตรา ๓๑(๒) แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ผู้ใดรู้อยู่แล้ว หรือมีเหตุอันควรรู้อย่างใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น และนำงานนั้นไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนเพื่อหากำไร ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์) หรือ

๒) มาตรา ๘๓ (ตัวการร่วมกระทำความผิด) หรือมาตรา ๘๖ (ผู้สนับสนุนกระทำความผิด) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ประกอบความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ หรือ

๓) มาตรา ๔๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ผู้กระทำละเมิดร่วม) ประกอบความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์

๓.๑.๗ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ไม่ได้มีการกล่าวถึงผู้ให้บริการประเภทที่ ๕ ตามประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง ขั้นตอนการแจ้งเตือน การระงับการทำให้แพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์ และการนำข้อมูลคอมพิวเตอร์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๖๐

คำชี้แจง

ประเภทการให้บริการของผู้ให้บริการที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ครอบคลุมถึงการให้บริการที่มีในปัจจุบันและอาจจะมีขึ้นในอนาคตอันใกล้แล้ว ซึ่งการกำหนดประเภทการให้บริการ

ในลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางตามกฎหมายต่างประเทศที่กำหนดประเภทการให้บริการของผู้ให้บริการไว้เพียง ๔ ประเภทเช่นกัน จึงยังไม่มี ความจำเป็นต้องบัญญัติถึงผู้ให้บริการประเภทที่ ๕ ประกอบกับการยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการจำต้องระบุเงื่อนไขของผู้ให้บริการที่จะได้รับข้อยกเว้นความรับผิด ดังนั้น เมื่อยังไม่มี ความชัดเจนว่าผู้ให้บริการประเภทที่ ๕ ให้บริการในลักษณะใด จึงไม่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับข้อยกเว้นความรับผิดให้แก่ผู้ให้บริการประเภทที่ ๕ ได้

๓.๑.๘ กำหนดระยะเวลา ๑๕ วัน ที่จะนำข้อมูลที่ถูกลบได้ แยกกลับเข้าสู่ระบบหรือเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว นั้นสั้นเกินกว่าที่เจ้าของลิขสิทธิ์จะดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิด โดยเสนอให้แก้ไขกำหนดระยะเวลาเป็น “๑๕ วันทำการ” เพื่อจัดเตรียมเอกสารที่จำเป็นสำหรับการเริ่มต้นดำเนินคดีทางกฎหมาย

คำชี้แจง

เห็นควรกำหนดกรอบระยะเวลาในขั้นตอนทางปฏิบัติที่เหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้จริง โดยขยายกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๓/๓ วรคสองเป็น ๓๐ วัน

๓.๑.๙ ขอให้ นำประเด็นเรื่องคำสั่งศาลตามมาตรา ๔๓/๑๑ กลับมาไว้ตามเดิม เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ว่า ยังมีสิทธิขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ให้บริการดำเนินการ เพื่อป้องกันการ Upload งานละเมิดลิขสิทธิ์ชิ้นใหม่ หรือระงับการเข้าถึงงานดังกล่าว หรือดำเนินการใดๆ ที่จำเป็นในการยุติการละเมิดลิขสิทธิ์ในงานที่เกี่ยวข้องในอนาคต

คำชี้แจง

เนื่องจากกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก (Notice and Takedown) เป็นกระบวนการที่อาศัยความร่วมมือระหว่างเอกชนด้วยกัน จึงไม่จำเป็นต้องให้หน่วยงานภาครัฐหรือศาลเข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการ เว้นแต่จะมีการฟ้องร้องคดีกัน ซึ่งในกรณีเช่นว่านี้ ศาลก็สามารถออกคำสั่งดังกล่าวได้อยู่แล้ว ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในกฎหมาย

๓.๑.๑๐ การนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการไปประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาทำให้ยากที่จะพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ให้สิ่งจูงใจทางกฎหมายเพียงพอสำหรับผู้ให้บริการในการให้ความร่วมมือหรือไม่ รวมถึงเห็นว่า การกำหนดกระบวนการแจ้งเตือนและนำออกในอนุบัญญัติทำให้การปรับปรุงกฎหมายลิขสิทธิ์ล่าช้ายิ่งขึ้น

คำชี้แจง

การกำหนดขั้นตอนวิธีการดำเนินการตามกระบวนการแจ้งเตือนและนำออกของผู้ให้บริการเจ้าของลิขสิทธิ์ และผู้ให้บริการ เป็นรายละเอียดทางปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้สิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถนำไปกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรองเพื่อรองรับกรณีที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในอนาคต ประกอบกับถ้อยคำที่ใช้เป็นศัพท์ทางเทคนิคด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่จำเป็นจะต้องอธิบายขยายความโดยละเอียดเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าใจได้ชัดเจน และถูกต้องตรงกัน

บทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการที่กำหนด ในพระราชบัญญัติจึงกำหนดเฉพาะในส่วนของหลักการที่กำหนดสิทธิ หน้าที่ และข้อยกเว้นความรับผิดที่เป็นหลักการสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการให้บริการของผู้ให้บริการแต่ละประเภท

อย่างไรก็ดี ในการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ใช้บริการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการตรากฎหมาย

ในส่วนของระยะเวลาการออกกฎหมายลำดับรองที่เกี่ยวกับกระบวนการแจ้งเตือนและนำออก จะต้องอยู่ภายใต้กรอบระยะเวลา ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่ร่างพระราชบัญญัติจะมีผลใช้บังคับ จึงไม่ได้ทำให้การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ล่าช้าแต่อย่างใด

๓.๑.๑๑ ควรแบ่งแยกคุณสมบัติของผู้ให้บริการที่เข้าเงื่อนไขการได้รับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (Safe harbor) ให้ชัดเจน

คำชี้แจง

เงื่อนไขการได้รับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (Safe harbor) แต่ละประเภท จะถูกกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรองอย่างชัดเจน

ในการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ใช้บริการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการตรากฎหมาย

๓.๑.๑๒ มีบางประเด็นตามร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ เดิม ที่ไม่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฉบับนี้ เช่น นโยบายการยกเลิกการให้บริการ ขั้นตอนการแจ้งเตือนและการโต้แย้ง การรองรับทางเทคนิคที่ได้มาตรฐาน (Standard technical measures)

คำชี้แจง

ประเด็นเกี่ยวกับขั้นตอนของการแจ้งเตือนและการโต้แย้ง รวมถึงช่องทางการแจ้งเตือน จะถูกกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรอง

ประเด็นเกี่ยวกับมาตรการการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ให้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำ ได้ถูกกำหนดไว้ในร่างมาตรา ๔๓/๑ วรรคแรก แล้ว

ประเด็นเกี่ยวกับการรองรับทางเทคนิคที่ได้มาตรฐาน (Standard technical measures) ถูกตัดออกในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา เนื่องจากไม่มีความชัดเจนว่าคือมาตรการอะไร อีกทั้งในต่างประเทศยังไม่สามารถตกลงกันระหว่างผู้ให้บริการและเจ้าของลิขสิทธิ์ในประเด็นนี้ได้

๓.๑.๑๓ มาตรการการยกเลิกการให้บริการแก่ผู้ให้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำนั้น ผู้ให้บริการจะต้องแจ้งให้ผู้บอกรับสมาชิกและผู้ถือบัญชีทราบด้วยหรือไม่

คำชี้แจง

ผู้บอกรับสมาชิกและผู้ถือบัญชีมีฐานะเป็นผู้ใช้บริการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้ให้บริการจึงต้องประกาศมาตรการการยกเลิก การให้บริการแก่ผู้ให้บริการที่กระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ซ้ำแก่บุคคลเหล่านี้ทราบด้วย

๓.๑.๑๔ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ควรจำกัดการใช้ข้อยกเว้นความรับผิดให้กับเฉพาะผู้ให้บริการที่เป็นผู้ให้บริการแบบ “technical, automatic, passive” เท่านั้น

คำชี้แจง

เงื่อนไขการได้รับข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ (Safe harbor) แต่ละประเภท จะถูกกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรองอย่างชัดเจน

ในการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญา จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้บริการ เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ใช้บริการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการตามกฎหมาย

๓.๒ แก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการทางเทคโนโลยี โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้การทำให้ มาตรการทางเทคโนโลยีเพื่อควบคุมการเข้าถึงไม่เกิดผลเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี แก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี กำหนดให้การให้บริการ ผลิต ขาย หรือ แจกจ่ายซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ที่ทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลเป็นการละเมิด มาตรการทางเทคโนโลยี และกำหนดข้อยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีดังกล่าว รวมทั้งบทกำหนดโทษ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

๓.๒.๑ ข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี (TPM) กว้างเกินไป ควรกำหนดข้อยกเว้น เท่าที่จำเป็น เช่น เป็นการกระทำที่ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร

คำชี้แจง

ร่างมาตรา ๕๓/๕ (๑) เป็นการกำหนดข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี เฉพาะสำหรับการกระทำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเท่านั้น โดยในการออกกฎหมายลำดับรองในส่วนนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาจะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งเจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้ใช้งาน และประชาชนทั่วไป เพื่อร่วมกันกำหนดข้อยกเว้นที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริง

๓.๒.๒ เหตุใดจึงแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๓/๔ ให้การละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีเป็นความรับผิด โดยเคร่งครัด (Strict liability)

คำชี้แจง

การตัดเจตนาพิเศษออกจากองค์ประกอบความผิดฐานละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์เพื่อแยกความผิดดังกล่าวออกจากความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์ และเพื่อให้สอดคล้องกับ บทบัญญัติของสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT)

๓.๒.๓ เหตุใดความเดิมในมาตรา ๕๓/๖ ว่า “การมีไว้เพื่อขาย การเสนอขาย การให้เช่า การเสนอให้เช่า การจัดหา การนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการค้าโดยวิธีอื่นใดซึ่งอุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือการเสนอบริการ” จึงถูกตัดออกจากร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ฉบับเดิม

คำชี้แจง

การกำหนดเกี่ยวกับกรณีการมีไว้เพื่อขาย การเสนอขาย การให้เช่า การเสนอให้เช่า การเสนอ บริการ หรือการค้าโดยวิธีอื่นใด เป็นการกำหนดฐานความผิดที่ค่อนข้างกว้าง จึงเห็นควรให้เป็นความผิด ต่อเมื่อมีการขาย การผลิต หรือการบริการ ซึ่งมีการกระทำที่ชัดเจน และปรับลดอัตราโทษจากความผิด จากการจัดหาเป็นการแจกจ่ายเพื่อให้สอดคล้องกับอัตราโทษในความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์

ความผิดเกี่ยวกับการนำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร สามารถใช้มาตรการตามพระราชบัญญัติ การส่งออกไปนอกและการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อควบคุม การนำเข้าผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์ได้

๓.๒.๔ เหตุใดคำว่า “ส่วนประกอบ” ในมาตรา ๕๓/๖ จึงถูกตัดออกจากร่างพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ฯ ฉบับเดิม

คำชี้แจง

คำว่า “ผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์” สามารถตีความให้ครอบคลุมถึง “ส่วนหนึ่งส่วนใดของผลิตภัณฑ์หรืออุปกรณ์” ได้อยู่แล้ว จึงเห็นควรตัดคำว่า “ส่วนประกอบ” ออกจากร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ฉบับเดิม

๓.๒.๕ ในมาตรา ๕๓/๖ วรรคสอง คำว่า “ส่งเสริมการขาย” ให้เพิ่มเติมคำว่า “โดยตรงหรือโดยอ้อม” หรือถ้อยคำในลักษณะคล้ายกัน เพื่อให้บุคคลที่สามที่ส่งเสริมการขายมีความผิดตามมาตราดังกล่าวด้วย

คำชี้แจง

ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๓/๖ ต้องเป็นผู้ที่ให้บริการ ผลิตภัณฑ์ ขยาย หรือแจกจ่าย ซึ่งบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ ดังนั้น บุคคลที่สามที่ส่งเสริมการขาย จึงไม่ใช่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา

๓.๒.๖ เสนอให้กำหนดความรับผิดสำหรับกรณีที่อุปกรณ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้ขายหรือเสนอขาย มีวัตถุประสงค์ทางการค้าอื่นอย่างจำกัดนอกเหนือจากเพื่อหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี หรือถูกออกแบบโดยมีวัตถุประสงค์หลักในการหลีกเลี่ยงมาตรการทางเทคโนโลยี

คำชี้แจง

ร่างมาตรา ๕๓/๖ วรรคแรก ได้กำหนดความผิดสำหรับผู้ให้บริการ ผลิตภัณฑ์ ขยาย หรือ แจกจ่าย บริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าว มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผล ดังนั้น เจ้าของลิขสิทธิ์จึงอาจนำสืบได้ว่าบริการ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ที่มีวัตถุประสงค์อื่นในทางการค้าอย่างจำกัดนอกเหนือจากการทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลหรือถูกออกแบบมาเพื่อวัตถุประสงค์หลักในการทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลนั้น มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้มาตรการทางเทคโนโลยีไม่เกิดผลแล้ว

๓.๒.๗ เหตุใดจึงตัดโทษขั้นต่ำในมาตรา ๗๐/๑ ออกจากร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ฉบับเดิม

คำชี้แจง

เห็นควรตัดโทษขั้นต่ำในมาตรา ๗๐/๑ เพื่อให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจในการลงโทษตามความเหมาะสม

๓.๒.๘ โดยปกติแล้ว ความรับผิดในทางอาญาจะต้องมีเจตนาเป็นองค์ประกอบ เหตุใดมาตรา ๗๐/๑ จึงไม่มีองค์ประกอบเรื่องเจตนา

คำชี้แจง

มาตรา ๗๐/๑ เป็นบทกำหนดโทษ ไม่ใช่บทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิด ดังนั้น จึงไม่มีการกำหนดองค์ประกอบเรื่องเจตนาไว้ในมาตรานี้

๓.๒.๙ ข้อยกเว้นในเรื่องมาตรการทางเทคโนโลยีก็กว้างเกินไปและควรต้องมีการกำหนดให้แคบลง โดยมาตรา ๕๓/๕ (๗) ได้กำหนดข้อยกเว้นให้กับองค์กรเหล่านี้ไว้อย่างกว้างๆ แทนที่จะกำหนดการกระทำเฉพาะเจาะจง

คำชี้แจง

ข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีตามมาตรา ๕๓/๕ (๗) มีการกำหนดว่าต้องเป็นการกระทำของสถาบันการศึกษา หอจดหมายเหตุ ห้องสมุด หรือองค์กรแพร่เสียงแพร่ภาพสาธารณะที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร เพื่อเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยวิธีอื่น ซึ่งเป็นการจำกัดขอบเขตของการใช้ข้อยกเว้นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยีโดยองค์กรเหล่านี้ที่เพียงพอแล้ว

๓.๒.๑๐ นิยามคำว่า “มาตรการทางเทคโนโลยี” ได้เพิ่มเติมความคุ้มครองให้นักแสดง แต่ไม่ครอบคลุมถึงผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง และร่างพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดให้นำมาตรา ๕๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดง โดยไม่ได้กล่าวถึงสิทธิของผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียง

คำชี้แจง

สิ่งบันทึกเสียงเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ดังนั้น ผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียงจึงมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ เช่นเดียวกับเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานอันมีลิขสิทธิ์ประเภทอื่นๆ

๓.๓ แก้ไขปรับปรุงอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โดยขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายจาก “ระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ได้สร้างสรรค์งานนั้นขึ้นหรือห้าสิบปีนับแต่ได้มีการโฆษณาเป็นครั้งแรก” เป็น “ตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเป็นระยะเวลาห้าสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย” เพื่อให้สอดคล้องกับสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT)

๓.๓.๑ มาตรา ๒๑ เพียงแต่เปลี่ยนลำดับของประเภทงานลิขสิทธิ์ แต่มิได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขที่สำคัญ

คำชี้แจง

การแก้ไขปรับปรุงอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่าย โดยตัดคำว่า “งานภาพถ่าย” ออกจากมาตรา ๒๑ ทำให้การพิจารณาอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายเป็นไปตามมาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นบทบัญญัติทั่วไปในเรื่องอายุการคุ้มครองงานลิขสิทธิ์

๓.๓.๒ เสนอแนะให้งานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ มีอายุความคุ้มครองตลอดอายุของผู้สร้างสรรค์และมีอยู่ต่อไปอีกเจ็ดสิบปีนับแต่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่ความตาย หรือขยายอายุความคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์ประเภทอื่นๆ ให้เทียบเท่ากัน หรือเป็นเจ็ดสิบปี

คำชี้แจง

การขยายอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานภาพถ่ายเป็นการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนอายุความคุ้มครองลิขสิทธิ์เพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีสนธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (WIPO Copyright Treaty: WCT) สำหรับข้อเสนอในการขอขยายอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานลิขสิทธิ์ประเภทอื่นๆ จะนำไปพิจารณาในโอกาสต่อไป โดยต้องพิจารณาทั้งประโยชน์สาธารณะและสิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์

๓.๔ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการลิขสิทธิ์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการลิขสิทธิ์เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คุณสมบัติของกรรมการควรจะต้องมีครบทุกประเภทลิขสิทธิ์เพื่อมีสิทธิในการพิจารณากฎหมายที่ส่งผลถึงสิทธิในงานอันมีลิขสิทธิ์ของตน

คำชี้แจง

เห็นควรนำประเด็นของผู้แสดงความคิดเห็นนี้ไปประกอบการพิจารณาองค์ประกอบของคณะกรรมการลิขสิทธิ์ในการแต่งตั้งคณะกรรมการลิขสิทธิ์ต่อไป

๓.๕ ประเด็นอื่นที่มีการเสนอให้แก้ไข

ข้อยกเว้นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิ (RMI) กว้างเกินไป

คำชี้แจง

ข้อยกเว้นการละเมิดข้อมูลการบริหารสิทธิอยู่นอกขอบเขตหลักการในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ ในครั้งนี้

๔. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ผู้แสดงความคิดเห็นได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ทั้งนี้ ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

ในการนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้รวบรวมและพิจารณาความคิดเห็นทั้งหมดแล้ว เห็นควรปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในส่วนของขยายระยะเวลาการนำข้อมูลกลับเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์หรือยุติการระงับการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว จาก ๑๕ วัน เป็น ๓๐ วัน เพื่อให้เจ้าของลิขสิทธิ์มีเวลาเพียงพอในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานในการดำเนินคดีตามกฎหมาย

ทั้งนี้ กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้จัดทำเอกสารสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๗๐๒/๔๙๐๔ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานำไปประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป และได้เปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ในเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

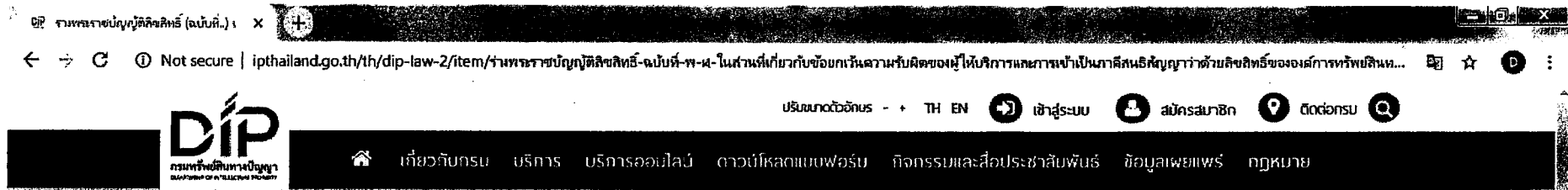
**แผนการจัดทำกฎหมายลำดับรอง
ที่จะต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

ชื่ออนุบัญญัติ	สาระสำคัญ	กรอบระยะเวลา
<p>๑. ร่างประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการ พ.ศ.</p>	<p>- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นความรับผิดของผู้ให้บริการสำหรับการละเมิดลิขสิทธิ์อันเนื่องมาจากการให้บริการของตน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ รายละเอียดลักษณะและเงื่อนไขการให้บริการของผู้ให้บริการที่จะได้รับการยกเว้นความรับผิด ○ รายละเอียดการดำเนินการเกี่ยวกับการแจ้งเตือนและการโต้แย้ง 	<p>จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัติฉบับนี้ในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>๒. ร่างประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกระทำซึ่งจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับการยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ตามมาตรา ๕๓/๕ (๑) ที่มีให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี พ.ศ.</p>	<p>- กำหนดการกระทำบางประการซึ่งจำเป็นสำหรับการกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ โดยมีให้ถือว่าเป็นการละเมิดมาตรการทางเทคโนโลยี ตามมาตรา ๕๓/๕ (๑)</p>	<p>จะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัติฉบับนี้ในราชกิจจานุเบกษา</p>

กรมทรัพย์สินทางปัญญา

๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

หลักฐานการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)
และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
ในเว็บไซต์กรมทรัพย์สินทางปัญญา
(เริ่มเผยแพร่ในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓)



กฎหมาย

- กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาไทย
- ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- คำสั่งกรมทรัพย์สินทางปัญญา
- คำแนะนำในการยื่นคำขอให้รับการทำให้แพร่หลายหรือลดข้อมูลคอมพิวเตอร์ ฯ
- ร่างกฎหมายที่รับฟังความคิดเห็น
- ประกาศรายชื่อกฎหมายและหน่วยงานที่รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖)

563

เอกสารประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ตามแนวทางการจัดทำและการนำเสนอร่างกฎหมายตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

- สรุปการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) [คลิกอ่านรายละเอียด](#)
- รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย [คลิกอ่านรายละเอียด](#)
- ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่..) พ.ศ. (ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการและการเข้าเป็นภาคีสันธิสัญญาว่าด้วยลิขสิทธิ์ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) [คลิกอ่านรายละเอียด](#)

หมายเหตุ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2562 ซึ่งอาจมีการแก้ไขปรับปรุงในชั้นกระบวนการพิจารณาร่างกฎหมายอีกได้

ทวิต 4

กรมทรัพย์สินทางปัญญา